

บทความวิจัย

เรื่อง ค่านิยมและความคิดต่อผู้หญิงที่ปรากฏในละครโทรทัศน์เกาหลี

เรื่อง When the Camellia Blooms

โดย

นางสาวศุภางค์วีรย์ ยินดี

รหัสนักศึกษา 05600589

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทความวิจัย	ค่านิยมและความคิดต่อผู้หญิงที่ปรากฏในละครโทรทัศน์ เกาหลีเรื่อง When the Camellia Blooms
ผู้เขียน	นางสาวศุภางค์วรัญญ์ ยินดี
อาจารย์ที่ปรึกษาบทความวิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิพัฒน์ สุยะ
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

บทความวิจัย “ค่านิยมและความคิดต่อผู้หญิงที่ปรากฏในละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง When the Camellia Blooms” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความคิด ความเชื่อและค่านิยม รวมถึงวิเคราะห์เนื้อเรื่องและตัวละครที่ปรากฏในละครโทรทัศน์เกาหลีใต้เรื่อง When the Camellia Blooms โดยศึกษาความเชื่อและแนวคิดของคนเกาหลีผ่านการชมละครโทรทัศน์เกาหลีใต้เรื่อง When the Camellia Blooms นำตัวละคร ฉากมาวิเคราะห์ข้อมูลประกอบกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเพศหญิงต่าง ๆ และนำมาเสนอผลเป็นบทความวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า แนวคิดชายเป็นใหญ่จากธรรมเนียมลัทธิขงจื้อและแนวคิดด้านเพศภาวะมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของผู้หญิงในประเทศเกาหลีเป็นอย่างมากและสร้างค่านิยมที่ลดรอนสิทธิเสรีภาพของผู้หญิงจนเกิดเป็นกรอบความคิดที่ว่า ผู้หญิงด้อยกว่าผู้ชาย ผู้หญิงอ่อนแอและผู้หญิงไร้ความสามารถ เกิดกรอบความคิดเกี่ยวกับการทำงานของผู้หญิง เช่น ผู้หญิงทำงานในร้านขายสุราเป็นผู้หญิงไม่ดี อีกทั้งมีกรอบความคิดที่ว่าการที่ผู้หญิงหย่าร้างกับสามีหรือเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวนั้นเป็นสิ่งผิดแปลกของสังคม ส่งผลให้คนในสังคมเลือกปฏิบัติ กดขี่และกระทำความรุนแรงทางกาย ทางจิตใจและทางเพศต่อผู้หญิง ทำให้ผู้หญิงเหล่านั้นได้รับความยากลำบากและความเจ็บปวดทั้งทางกายและทางจิตใจจากแนวคิดและค่านิยมที่ไม่ยุติธรรมของสังคมเกาหลี

คำสำคัญ : สังคมเกาหลี, สังคมชายเป็นใหญ่, แม่เลี้ยงเดี่ยว, ความไม่เท่าเทียม, ความรุนแรง

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่อง ค่านิยมและความคิดต่อผู้หญิงที่ปรากฏในละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่อง When the Camellia Blooms เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450 112 การศึกษาเอกเทศ (Independent Study)

บทความวิจัยเรื่องนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี ต้องขอขอบพระคุณอาจารย์พิพัฒน์ สุยะ ที่เสียสละเวลาอันมีค่าให้การดูแลวิจัยเล่มนี้ ให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้และขอขอบคุณครอบครัว เพื่อน ๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้กำลังใจ รวมไปถึงขอขอบคุณศิลปินวง SEVENTEEN ที่เป็นเสมือนแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า บทความวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

ศุภางค์วีรีย ยินดี

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
บทที่ 1 บทนำ.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	3
วิธีการศึกษา.....	6
ขอบเขตการวิจัย.....	7
บทที่ 2 ละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง When the Camellia Blooms.....	8
ประวัติ.....	8
เรื่องย่อ.....	8
ตัวละคร.....	9
ฉากสำคัญ.....	11
บทบาททางสังคมที่ทับซ้อนกันของผู้หญิงทำงาน.....	20
ประเด็นทางเพศในประเทศเกาหลี.....	21
บทที่ 3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสตรี.....	23

แนวคิดด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวเกาหลี.....	23
แนวคิดด้านเพศภาวะ.....	24
แนวคิดสตรีนิยม.....	25
ทฤษฎีด้านความรุนแรง.....	27
บทที่ 4 ค่านิยมและความคิดต่อผู้หญิงที่ปรากฏในละครโทรทัศน์เกาหลี	
เรื่อง When the Camellia Blooms	29
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย.....	35
บรรณานุกรม.....	37
ประวัติผู้วิจัย.....	38

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ของประเทศเกาหลีใต้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก จนกลายเป็นอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศ ผ่านการสนับสนุนจากรัฐบาลเกาหลีใต้ที่ได้บรรจุอุตสาหกรรม การส่งออกสื่อภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เป็นหนึ่งในนโยบายหลักของประเทศเพื่อส่งเสริมการผลิตสื่อ ออกสู่ตลาดโลก โดยถ่ายทอดเนื้อหาสาระความเป็นเกาหลี ทั้งประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี ความคิด ความเชื่อและวิถีชีวิตของสังคมเกาหลีผ่านละครโทรทัศน์ จนละครโทรทัศน์เกาหลีได้กลายเป็น สินค้าทางวัฒนธรรมที่ทำให้ประชาคมโลกรู้จักคนเกาหลีมากยิ่งขึ้น อีกทั้งทำให้วัฒนธรรมเกาหลีเผยแพร่ ออกไปสู่สังคมโลกได้อย่างแพร่หลาย (นพดล อินทร์จันทร์, 2555)

ละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง When the Camellia Blooms เป็นละครโทรทัศน์แนวโรแมนติก คอมเมดี้ โดยเริ่มฉายทางช่อง KBS ระหว่างวันที่ 18 กันยายน ถึง 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 จำนวน ทั้งหมด 20 ตอน ซึ่งละครเรื่อง When the Camellia Blooms ได้สร้างความประทับใจแก่ผู้ชมจน สามารถสร้างสถิติละครโทรทัศน์ที่มีจำนวนผู้ชมสูงสุดของปี พ.ศ. 2562 ได้ อีกทั้งคว้ารางวัลละคร โทรทัศน์ยอดเยี่ยมจาก 2020 (56th) BaekSang Arts Awards และ 2019 KBS Drama Awards เนื่อง ด้วยความโดดเด่นในการเล่าเรื่อง ความเป็นธรรมชาติของบทที่นำเสนอเนื้อหาความรักที่น่าสนใจ พร้อม กับปมปริศนาต่าง ๆ รวมถึงถ่ายทอดตัวละครคุณแม่เลี้ยงเดี่ยวที่ต้องสู้ชีวิตได้อย่างลึกซึ้ง ทำให้ละครเรื่องนี้ สร้างความประทับใจให้กับผู้ชมจนกลายเป็นละครที่มีชื่อเสียงและครองใจคนได้ทั่วทั้งประเทศ

ละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง When the Camellia Blooms เป็นเรื่องราวชีวิตของผู้หญิงที่ชื่อว่า ทงแบค (รับบทโดย กง ฮโยจิน) คุณแม่เลี้ยงเดี่ยวที่สู้ชีวิตเพื่อ พิณ (รับบทโดย คิม คังฮุน) ลูกชายวัยแปด ขวบ ทงแบคเป็นเด็กกำพร้าที่ถูกพ่อแม่ทอดทิ้งตั้งแต่เด็ก ความฝันของเธอคือการมีครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ เนื่องจากเธอเติบโตมาอย่างโดดเดี่ยวและดิ้นรนอยู่เพียงลำพัง ในสมัยตอนเรียนมหาวิทยาลัยทงแบค มีแฟนและตั้งท้อง แต่เพราะความไม่พร้อมของผู้ชาย ทงแบคเลยต้องเลี้ยงพิณมาเพียงลำพังในเมืองเล็ก ๆ อย่างเมืององซาน ด้วยอาชีพเปิดร้านขายสุราที่ชื่อว่า ‘คาเมลเลีย’ ด้วยความที่ทงแบคมีหน้าตาสวย อายุ น้อย อีกทั้งผ่านการหย่าร้างและมีลูกชายแล้วด้วย ทำให้ทุกคนต่างพูดถึงเรื่องของเธอไปในทางที่ไม่ดีและ

จับตามองชีวิตของทงแบคมาโดยตลอด ซึ่งในสังคมที่มีแต่ความเครียดความกดดันและการแข่งขันอย่างเกาหลีสู้ การเป็นแม่หม้ายถือว่ายังเป็นเรื่องที่ไม่ได้รับการยอมรับในสังคมวงกว้าง ทำให้ทงแบคถูกพุดถึงไปในทางที่ไม่มีอยู่เสมอ เพียงแค่เหตุผลว่าเธอเป็นคุณแม่เลี้ยงเดี่ยวที่เปิดร้านขายสุรา จนวันหนึ่งเธอได้พบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ฮวาง ยงชิก (รับบทโดย คัง ฮานีล) ยงชิกเป็นตำรวจที่ถูกย้ายงานและลดชั้นให้มาอยู่ในเมืององซาน ซึ่งเป็นบ้านเกิดของเขา เมื่อเขาเจอทงแบคและตกหลุมรักในทันที โดยไม่สนว่าเธอเป็นแม่หม้ายหรือเป็นคุณแม่เลี้ยงเดี่ยวแต่อย่างใด เพราะฮวาง ยงชิกก็เติบโตมากับแม่เลี้ยงเดี่ยวที่เลี้ยงเขาให้โตมาอย่างเข้มแข็งจนมีหน้าที่การงานที่มั่นคงคนหนึ่งเช่นกัน เมื่อเขารู้ว่าทงแบคโดนชาวบ้านกลั่นแกล้งตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาฮวาง ยงชิกจึงอยู่เคียงข้างทงแบคและคอยช่วยเหลือมาโดยตลอด พร้อมกับพยายามเอาชนะใจพิลกู ลูกชายของทงแบคและเอาชนะใจแม่ของตนเองที่ไม่เห็นด้วยกับการที่ยงชิกจะคบกับแม่หม้ายอย่างทงแบค

และชีวิตของทงแบคกับลูกชายก็ไม่ปลอดภัยอีกต่อไป เมื่อคดีฆาตกรรมต่อเนื่องที่เคยอื้อฉาวในเขตองซานกำลังจะกลับมาถูกพุดถึงอีกครั้งโดยมีชื่อของทงแบคในฐานะเหยื่อรายต่อไป แต่ทงแบคก็สามารถฝ่าฟันอุปสรรคและรอดจากอันตราย เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือจากฮวาง ยงชิกและเพื่อนบ้านที่เคยกลั่นแกล้งเธอนั่นเอง เมื่อคดีต่าง ๆ หมดยุค คนรอบข้างจึงรับรู้ถึงความดีของทงแบค ทำให้เธอได้รับความรักและความห่วงใยที่แท้จริงและมีแรงที่จะใช้ชีวิตต่อไปอย่างมีความสุข

เรื่องราวทั้งหมดในละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง When the Camellia Blooms ทำให้เห็นถึงความยากลำบากของแม่เลี้ยงเดี่ยวในสังคมเกาหลี ซึ่งต้องเลี้ยงลูกให้เติบโตมาเพียงลำพัง อีกทั้งต้องเจอกับสายตาของคนในสังคมที่ยังคงมีมุมมองที่ไม่ดีและมีอคติต่อแม่เลี้ยงเดี่ยวอยู่ ทำให้เห็นถึงความคิดของชาวเกาหลีต่อผู้หญิงที่ยังคงปิดกั้นและยึดติดอยู่กับความเชื่อแบบเก่า เรื่องการมองคนจากภายนอกและตัดสินคนตามค่านิยมที่ส่งต่อกันมา ส่งผลให้เกิดเป็นปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง ทั้งในรูปแบบทางร่างกายและทางจิตใจ รวมไปถึงนำเสนอให้เห็นภาพชีวิตของผู้หญิงในหลาย ๆ รูปแบบ เช่น ผู้หญิงกับหน้าที่แม่ ผู้หญิงกับการทำงาน ผู้หญิงแกร่ง และผู้หญิงอ่อนแอ เป็นต้น อีกทั้งในละครโทรทัศน์เรื่องนี้ได้ทำให้เห็นถึงความเสียสละ อดทน เด็ดเดี่ยวและเข้มแข็งของตัวละครหญิงในการใช้ชีวิตในสังคมอย่างยากลำบากอีกด้วย

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาในประเด็นมุมมองเกี่ยวกับ ค่านิยมและความคิดต่อผู้หญิงที่ปรากฏในละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง When the Camellia Blooms

1.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.1.1 วิเคราะห์เนื้อเรื่องและตัวละครในละครโทรทัศน์เกาหลีใต้เรื่อง When the Camellia Blooms

1.1.2 ศึกษาเกี่ยวกับความคิด ความเชื่อและค่านิยมที่ปรากฏในละครโทรทัศน์เกาหลีใต้เรื่อง When the Camellia Blooms

1.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมและความคิดต่าง ๆ ที่ปรากฏในละครโทรทัศน์เกาหลีใต้เรื่อง When the Camellia Blooms

1.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “ค่านิยมและความคิดต่อผู้หญิงที่ปรากฏในละครโทรทัศน์เกาหลีใต้เรื่อง When the Camellia Blooms” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เป็นกรอบในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์หรือวิจารณ์สื่อ

กาญจนา แก้วเทพ (2537) เขียนหนังสือเรื่อง “วิจารณ์หนังทัศนะใหม่” ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการวิจารณ์ภาพยนตร์แบบแนวคิดสตรีนิยมและการวิจารณ์ตัวละครหญิง โดยหยิบยกคำกล่าวของโทมัส วอร์คอล (Thomasz Warchol) นักวิชาการและผู้กำกับชาวโปแลนด์ที่ให้คำนิยามไว้ว่า “ภาพยนตร์เป็นกระจกเงา เป็นสำนักและเป็นผู้ศึกษาความเป็นไปของสังคม เป็นสื่อที่เปิดโอกาสให้เราได้ประเมิเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตใหม่อีกครั้ง เพื่อจะได้ตระหนักถึงสิ่งที่จะอาจเกิดในอนาคต และภาพยนตร์ยังทำหน้าที่ถ่ายทอดประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของเราทั้งที่เรารับรู้อย่างเปิดเผยและภูมิใจ และส่วนที่เราเก็บซ่อนปิดบังไว้ในหลืบมุมของจิตใจที่เราไม่อาจกำจัดมันออกไปได้” นอกจากนี้ เวอร์นอน ยัง (Vernon Young) นักวิจารณ์ภาพยนตร์แนวสุนทรียศาสตร์และ แนวชาติพันธุ์วิทยา (Ethnology) ที่เชื่อว่า ภาพยนตร์เป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง (Cultural Phenomenon) ดังนั้น ภาพยนตร์ในแต่ละสังคม แต่ละชาติและแต่ละยุคสมัยจึงบ่งบอกบุคลิกของชาติ สังคม หรือยุคสมัยนั้น ๆ ได้

ผู้เขียนได้กล่าวไว้ว่า การวิจารณ์ภาพยนตร์แนวจิตสตรีนิยมเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของขบวนการส่งเสริมสิทธิและความเสมอภาคของสตรี รวมไปถึงสามารถสร้างเสริมความสัมพันธ์ที่เทียมเป็นกัลยาณมิตรกันระหว่างหญิงกับชายอีกด้วย โดยมีมุมมองในการวิจารณ์ภาพยนตร์แนวสตรีนิยมมี 2 จุด คือ ชะตากรรมของตัวละครหญิงเป็นอย่างไรบ้าง และ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิงและชายในเรื่องว่าเป็นอย่างไร

อีกทั้งกล่าวถึงด้านการวิจารณ์ตัวละครไว้ว่า ตัวละครหญิงเป็นแก่นหลักของการวิจารณ์ภาพยนตร์แบบแนวจิตสตรีนิยม เนื่องจากทฤษฎีสตรีนิยมเชื่อว่า “ผู้หญิงเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นจากเงื่อนไขต่าง ๆ ของสังคม” ดังนั้นจึงจะต้องค้นหาชะตากรรมของผู้หญิงในบริบทเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมของสังคมที่ภาพยนตร์นั้นถือกำเนิดมา

1.3.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาและแนวคิดด้านผู้หญิง

ลักษณะวัต ปาละรัตน์ (2553) เขียนตำราเรื่อง “ปรัชญาภาวะสตรี” กล่าวว่า เฟมินิสต์ (Feminism) คือ แนวความคิดและกระบวนการในการต่อสู้เพื่อเรียกร้องให้เกิดสิทธิสตรีขึ้นในสังคมและเพื่อปลดปล่อยสตรีเพศจากการถูกกดขี่ การโดนเอาเปรียบ รวมไปถึงความไม่เสมอภาคที่เพศหญิงได้รับ เพื่อเปลี่ยนแปลงสังคมให้มีความยุติธรรมและเคารพในสิทธิของเพศหญิงในฐานะมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน

โดยได้กล่าวถึง สิทธิสตรี (Woman's Right) ไว้ว่า เป็นสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งผู้หญิงพึงมีในฐานะที่เกิดมาเป็นมนุษย์ เป็นสิทธิในการพัฒนาความสามารถของผู้หญิงในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านความคิด ภูมิปัญญา การประกอบอาชีพ อารมณ์ และเพศ โดยไม่ถูกจำกัดให้อยู่แต่ในบทบาทของแม่และภรรยา รวมทั้งจะต้องไม่ถูกจำกัดด้วยทัศนคติ ค่านิยมอันไม่เป็นธรรม เช่น ทัศนคติที่ว่าผู้หญิงเป็นดอกไม้ เป็นช้างเท้าหลัง เป็นเพศที่อ่อนแอ จนถึงเป็นเพียงวัตถุบำบัดความใคร่และเป็นสินค้าที่สามารถซื้อขายได้

นาถฤดี เต็นดวง (2552) เขียนหนังสือเรื่อง “อำนาจและความขัดแย้งบนร่างกายผู้หญิง” โดยกล่าวถึงทฤษฎีที่สตรีนิยมไว้ ดังนี้

1) สตรีนิยมสายเสรีนิยม (Liberal feminism)

แนวคิดนี้มีพื้นฐานมาจากความคิดเสรีนิยมที่ว่า ความแตกต่างของมนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของมนุษย์ นักสตรีนิยมสายเสรีนิยมอธิบายสาเหตุการกดขี่ผู้หญิงและการที่ผู้หญิงไม่ได้รับความเสมอภาคว่าเป็นเพราะผู้หญิงขาดโอกาสทางสังคมและการศึกษา และผู้หญิงไม่ได้รับสิทธิเสมอภาคกับผู้ชาย ดังนั้นถ้าผู้หญิงพยายามพัฒนาตนเอง ก็จะทำให้สถานภาพของผู้หญิงดีขึ้น อีกทั้งแนวคิดนี้ยัง

ยอมรับถึงความแตกต่างกันทางชีวภาพของเพศชายกับเพศหญิง แต่ต้องไม่ใช่ความแตกต่างนั้นมาเป็นฐานความคิดในการปฏิบัติต่อหญิงและชายแตกต่างกัน อีกทั้งมีความคิดว่า เพศหญิงและเพศชายควรได้รับความเสมอภาคกัน ทุกเพศต้องสามารถตัดสินใจในชีวิตของตนโดยอิสระและสังคมต้องไม่ปิดกั้นโอกาสของทั้งชายและหญิง แต่การจะเข้าถึงโอกาสได้เสมอภาคหรือไม่นั้น เป็นเรื่องของศักยภาพและความสามารถของแต่ละบุคคล

2) สตรีนิยมสายการเปลี่ยนแปลงสุดขั้ว (Radical feminism)

สตรีนิยมสายนี้เห็นความสำคัญกับรากเหง้าของปัญหาการกดขี่ผู้หญิง อันได้แก่ระบบชายเป็นใหญ่ ซึ่งกดขี่ ครอบงำและได้รับประโยชน์จากผู้หญิง ระบบชายเป็นใหญ่ทำให้ผู้หญิงอยู่ในสถานภาพเป็นรองมาโดยตลอด อีกทั้งยังคิดว่า รากเหง้าของการกดขี่นั้นคือ ระบบการมีเพศสัมพันธ์ของสังคมซึ่งยอมรับเฉพาะความสัมพันธ์แบบเพศหญิงกับเพศชายเท่านั้น ผู้ชายจึงใช้ระบบนี้ใช้ความรุนแรงต่อร่างกายและสามารถควบคุมเพศสัมพันธ์ของผู้หญิง รูปธรรมการกดขี่ที่นักสตรีนิยมสายนี้ให้ความสำคัญคือ ความรุนแรงที่ผู้ชายกระทำต่อผู้หญิงในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การฆาตกรรมผู้หญิง การใช้ร่างกายของผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศ การเป็นหญิงบริการทางเพศ และความเป็นแม่ รวมไปถึงพยายามต่อสู้เพื่อให้สังคมยอมรับว่าการเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวไม่ใช่เรื่องที่ไม่เหมาะสม

1.3.3 เอกสารเกี่ยวกับสังคมประเทศเกาหลี

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2551) เขียน “คู่มือวัฒนธรรมเกาหลี ตัวตนคนเกาหลี” โดยศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมเกาหลี ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ เผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและภาษาเกาหลีระดับเบื้องต้น โดยได้กล่าวถึงวิถีชีวิตและการอบรมเลี้ยงดูของคนเกาหลีที่มีรากฐานมาจากลัทธิขงจื้อ ส่งผลทำให้คนเกาหลีมีทัศนคติและแนวทางการใช้ชีวิตในเชิงปรัชญา แบ่งเพศหญิงและเพศชายตามหลักการ หยินและหยางของลัทธิขงจื้ออย่างชัดเจน อีกทั้งกล่าวถึงแนวคิดด้านการอบรมเลี้ยงดูบุตรของคนเกาหลีที่มักให้แม่เป็นผู้ดูแลลูกจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่

ตำรวจ ฐานดี (2549) เขียนบทความเรื่อง “ผู้หญิงในสังคมเกาหลี” กล่าวถึงภูมิหลังของประเทศเกาหลีว่า ตั้งแต่อดีตสถานภาพของผู้หญิงเกาหลีอยู่ต่ำกว่าผู้ชายในทุกด้าน เป็นผลมาจากการยกย่องผู้ชายให้มีสถานภาพสูงสุด ทั้งในสังคมและในครอบครัว (public and private) ระบบครอบครัวที่ชาวเกาหลียึดถือคือ ลัทธิคำสอนของขงจื้อ กรอบความคิดดังกล่าวสร้างอัตลักษณ์ทางเพศที่ขีดเส้นแบ่งความเป็นเพศหญิงและเพศชายออกจากกันอย่างชัดเจน เส้นแบ่งของอัตลักษณ์ดังกล่าวฝังรากลึกในวัฒนธรรม

เกาหลี แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงในแนวคิดขงจี้อในยุคสมัยหลังโซซอน แต่แนวคิดบทบาทหน้าที่ทางเพศที่ต่างกัน ยังคงได้รับการส่งต่อกันมาและยังคงเป็นแนวคิดที่ทรงอิทธิพลอย่างมากมาจนถึงปัจจุบัน

แต่หลังจากทศวรรษที่ 1990 เป็นต้นมา ผู้หญิงในเกาหลีตระหนักถึงสิทธิเสรีภาพทางเพศมากขึ้น จึงมีการเรียกร้องและเสนอทางออกหลาย ๆ ทาง เช่น การรณรงค์ให้เลิกยึดถือพรหมจารี การเข้าแจ้งความดำเนินคดีในกรณีที่ถูกล่วงเกินทางเพศและถูกทำร้ายหรือทารุณกรรมทางเพศ การขอหย่ากับสามี และการเสนอกฎหมายให้กำหนดความเท่าเทียมกันทางเพศ นอกจากนี้มีผู้หญิงบางส่วนเลือกใช้ชีวิตด้วยการครองความเป็นโสดและใช้ชีวิตอิสระตามที่ต้องการ อาทิเช่น การแต่งหน้า การแต่งตัว เพื่อแสดงให้เห็นถึงสิทธิเสรีภาพที่ผู้หญิงมีอยู่ในตัว ไม่ถูกรอประสงคและประเพณีเข้าครอบงำ

ณัฐมน เกตุแก้ว (2561) เขียนบทความเรื่อง “**ผู้หญิงทำงานในสังคมเกาหลี**” โดยกล่าวไว้ว่า พื้นฐานทางสังคมที่ยึดลัทธิชายเป็นใหญ่ ประกอบกับความซับซ้อนในบทบาททางสังคมกลายเป็นปัจจัยสำคัญที่สร้างความยากลำบากให้ผู้หญิงทำงานในสังคมเกาหลี ผู้หญิงต้องประสบปัญหาหลากหลายรูปแบบ ตั้งแต่การเลือกปฏิบัติในที่ทำงาน ภาระในการจัดการงานและกิจกรรมในครอบครัว รวมไปถึงปัญหาด้านสุขภาพกายและจิต อีกทั้งคนเกาหลีในปัจจุบันยังคงคิดว่าบทบาทที่สำคัญที่สุดของผู้หญิงคือบทบาทของความเป็นแม่ แม้ผู้หญิงเกาหลีจะออกจากบ้านไปทำงานและกลายเป็นอีกหนึ่งกำลังสำคัญในการจุนเจือครอบครัวแล้วก็ตาม แต่พวกเขาก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงบทบาทความเป็นแม่ได้ หน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตรธิดายังคงถูกมองว่าเป็นงานของผู้หญิงมาจนถึงปัจจุบัน

1.4 วิธีการศึกษา

1.4.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาผู้หญิงและบทวิจารณ์สื่อโทรทัศน์

1.4.2 เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปรัชญาผู้หญิง ทั้งเอกสารภาษาไทยและสื่ออิเล็กทรอนิกส์

1.4.3 วิเคราะห์ค่านิยมและความคิดต่อผู้หญิงกับเนื้อหาและตัวละครหลักในละครโทรทัศน์

เกาหลีเรื่อง When the Camellia Blooms

1.4.4 เรียบเรียงผลการศึกษาในรูปแบบของบทความวิจัย

1.5 ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาค่านิยมและความคิดที่มีต่อผู้หญิงเกาหลีที่ปรากฏในละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง When the Camellia Blooms ศึกษาลักษณะตัวละคร และฉากที่ปรากฏในละครโทรทัศน์

บทที่ 2

ละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง When the Camellia Blooms

2.1 ประวัติ

ละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง When the Camellia Blooms เป็นละครโทรทัศน์แนวโรแมนติกคอมเมดี้ ที่เริ่มฉายทางช่องโทรทัศน์ KBS ระหว่างวันที่ 18 กันยายน ถึง 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 จำนวนตอนทั้งหมด 20 ตอน กำกับการแสดงโดย ซา ยองฮุน ผู้กำกับที่ผ่านการกำกับแสดงละครโทรทัศน์มาแล้วกว่า 8 เรื่อง ซึ่งละครเรื่อง When the Camellia Blooms ได้รับการยกย่องจากนักวิจารณ์และผู้ชมถึงคุณภาพและการแสดงของนักแสดง นอกจากนี้ยังได้รับคำวิจารณ์ในด้านที่ดีถึงเนื้อเรื่องที่สมจริงและมีเอกลักษณ์ เนื่องจากละครโทรทัศน์เรื่องนี้ผสมผสานรูปแบบเนื้อเรื่องแบบโรแมนติกคอมเมดี้กับรูปแบบทริลเลอร์เข้าด้วยกันอย่างลงตัว สร้างความประทับใจแก่ผู้ชมจนสามารถสร้างสถิติละครโทรทัศน์ที่มีจำนวนผู้ชมสูงสุดของปี พ.ศ. 2562 และสามารถคว้ารางวัลบทละครโทรทัศน์ยอดเยี่ยมจาก 2020 (56th) Baeksang Arts Awards และ 2019 KBS Drama Awards ได้สำเร็จ

2.2 เรื่องย่อ

เนื้อหาของละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง When the Camellia Blooms เป็นเรื่องราวชีวิตของผู้หญิงที่ชื่อว่า ทงแบค (รับบทโดย กง ฮโย-จิน) คุณแม่เลี้ยงเดี่ยวที่สู้ชีวิตเพื่อ พิลกุ (รับบทโดย คิม คังฮุน) ลูกชายวัยแปดขวบ เธอเปิดกิจการร้านขายสุราเล็ก ๆ ชื่อว่า ‘คาเมลเลีย’ อยู่ท่ามกลางตลาดขายปูในเมืองชายทะเล เธอย้ายมาอยู่ในเมืองนี้เมื่อ 6 ปีก่อน พร้อมกับลูกชายที่ยังแบเบาะ แม้จะไม่เคยมีใครพูดออกมาตรง ๆ แต่เวลา 6 ปี ไม่ได้ทำให้เธอกลายเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน เธอยังคงเป็นคนอื่น เป็นผู้หญิงที่ถูกมองไม่ดี เพียงแค่เหตุผลที่ว่าเธอเป็นคุณแม่เลี้ยงเดี่ยวที่เปิดร้านขายสุรา จนวันหนึ่งเธอได้พบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ฮวาง ยงชิก (รับบทโดย คัง ฮานีล) เขาแอบชอบเธอตั้งแต่แรกเจอ และแม้เขาจะต้องตกใจที่รู้ว่าเธอคือคุณแม่เลี้ยงเดี่ยวที่เป็นเจ้าของร้านขายสุรา แต่นั่นไม่ได้ทำให้เขาเปลี่ยนใจ ยิ่งเมื่อเขาพบว่าเธอโดนชาวบ้านกลั่นแกล้ง นั่นยิ่งทำให้เขาอยากเป็นคนที่อยู่เคียงข้างเธอ อีกทั้งพ่อของลูกซึ่งเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ (รับบทโดย คิม จีชอก) และแต่งงานมีครอบครัวใหม่ไปแล้วก็กลับเข้ามาในชีวิตของเธออีกครั้ง อีกทั้งชีวิตของทงแบคกับลูกชายก็ไม่ปลอดภัยอีกต่อไป เมื่อคดีฆาตกรรมต่อเนื่องที่เคยอื้อฉาว

ในเขตองซานกำลังจะกลับมาถูกพุดถึงอีกครั้งโดยมีชื่อของทงแบคในฐานะเหยื่อรายต่อไป แต่ทงแบคก็สามารถฝ่าฟันอุปสรรคและรอดจากอันตราย เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือจากฮวาง ยงชิกและเพื่อนบ้านที่เคยกลั่นแกล้งเธอนั่นเอง เมื่ออคติต่าง ๆ หดไปคนรอบข้างจึงรับรู้ถึงความดีของทงแบค ทำให้เธอได้รับความรักและความหวังใจที่แท้จริงและมีแรงที่จะใช้ชีวิตต่อไปอย่างมีความสุข

2.3 ตัวละคร

ที่มา : <http://program.kbs.co.kr/2tv/drama/camellia2019>

กง ฮโยจิน รับบทเป็น ทงแบค

คุณแม่เลี้ยงเดี่ยว เจ้าของบาร์ชื่อ "คามิลเลีย" ในเมืององซาน เธอมีลูกชายอายุแปดขวบ ชื่อว่า พิลกุ เธอต่อสู้กับคำดูถูกมาตั้งแต่เด็กเพราะเป็นเด็กกำพร้าและโหยหาความรัก เนื่องจากถูกเกลียดชังจากสังคมมาตลอด เธอเป็นคนจิตใจดีที่ถูกคนรอบข้างดูถูก เอาเปรียบและถูกพุดถึงในทางที่ไม่ดีอยู่เสมอ จนทำให้เธอเป็นคนยอมคนอื่นอยู่เสมอ แต่ลึก ๆ แล้วเธอก็เป็นคนที่หนักแน่นและเด็ดขาด

ที่มา : <http://program.kbs.co.kr/2tv/drama/camellia2019>

คัง ฮานีล รับบทเป็น ฮวาง ยงชิก

เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีสัญชาติญานที่แข็งแกร่งในการค้นหาและเอาชนะอาชญากร เขาย้ายกลับบ้านเกิดหลังจากที่ถูกลดตำแหน่งทำให้เขาได้พบทงแบคและตกหลุมรักเธอ แม้ว่าแม่ของเขาจะไม่ยอมรับทงแบคในฐานะของลูกสะใภ้ แต่เขาก็สาบานว่าจะอยู่เคียงข้างเธอและปกป้องทั้งเธอและลูกชายของเธอ อีกทั้งเขายังตั้งใจที่จะจับฆาตกรต่อเนื่อง หลังจากที่ทงแบคกลายเป็นเป้าหมายต่อไปของฆาตกร

ที่มา : <http://program.kbs.co.kr/2tv/drama/camellia2019>

คิม จีชอก รับบทเป็น คัง จงรยอล

นักเบสบอลชื่อดังที่คนทั่วประเทศรู้จักเขาในนามของผู้ชายรักครอบครัว แต่ในความเป็นจริงแล้วนั้นความสัมพันธ์ของเขากับภรรยาเริ่มจะกระส่ำกระส่ายเต็มที่แล้ว อีกทั้งไม่มีใครรู้ว่าเขาเคยคบกับทงแบคตอนสมัยเรียนมหาวิทยาลัย และเขาเลิกกับทงแบคไปก่อนที่จะรู้ว่าตนเอง มีลูกชายที่ชื่อว่าพิลกุกกับทงแบค เมื่อเวลาผ่านไปหกปี เขารู้ความจริงแล้วจึงกลับเข้ามาในชีวิตของทงแบคเพื่อขอโอกาสในฐานะคนรักและพ่อของลูกอีกครั้ง

ที่มา : <http://program.kbs.co.kr/2tv/drama/camellia2019>

โอ จ็องเซ รับบทเป็น โน กยูแท

ช่างทำแว่นตาที่เปิดร้านแว่นตาอยู่ในเมืององซาน ซึ่งเป็นเจ้าของบ้านที่ทงแบคเช่าเพื่อทำกิจการ เขาเป็นหนึ่งในผู้ชายหลาย ๆ คนที่แอบชอบทงแบค เนื่องจากเขาไม่มีความสุขกับชีวิตคู่ของเขาจึงพยายามหาเรื่องทำให้ทงแบคสนใจเขาโดยการเอาเปรียบอยู่เสมอ แต่ทงแบคก็ไม่เคยสนใจ เนื่องจากเขามีครอบครัวอยู่แล้ว โดยเขาได้กลายเป็นหนึ่งในผู้ต้องสงสัยของคดีฆาตกรรมต่อเนื่องอีกด้วย

ที่มา : <http://program.kbs.co.kr/2tv/drama/camellia2019>

ชน ดัมบิ รับบทเป็น ฮยางมี

สาวพนักงานพาร์ตไทม์ในร้านคาเมลเลียของทงแบค เธอเปรียบเสมือนเพื่อนและน้องสาวของทงแบค เธอมีโรคประจำตัว Kleptomaniac หรือ โรคนิสัยชอบขโมยของผู้อื่น ทำให้ได้รับคำดูถูกอยู่เสมอว่าเป็นคนเห็นแก่เงิน แต่เธอทำไปทั้งหมดก็เพื่อเลี้ยงดูน้องชายเพียงคนเดียวของเธอนั่นเอง อีกทั้งฮยางมีได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับฆาตกรต่อเนื่องตัวจริง ทำให้เธอได้จบชีวิตด้วยโศกนาฏกรรมที่น่าสลดใจ

ที่มา : <http://program.kbs.co.kr/2tv/drama/camellia2019>

กวัค ด็อกซุน รับบทโดย โก ดูซิม

แม่หม้ายลูกสาม แม่ของยงซิกที่ยอมรับและเป็นเพื่อนคนเดียวของทงแบคในเมืองนี้ เพราะเธอก็เคยหาเลี้ยงชีพด้วยการขายซุนแดกับสุราและเคยได้รับคำดูถูกจากชาวบ้านมาก่อนไม่ต่างจากทงแบค

2.4 ฉากสำคัญ

ฉากที่ 1

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251165/>

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251165/>

โน กยูแท่มาก จึงถือวิสาสะจับมือของทงแบค อีกทั้งเรียกร้องให้ทงแบคยิ้มแยมและแถมอาหารให้กับตนเอง พร้อมกับกล่าวว่า ตนเป็นคนซื้อเหล่าที่ราคาแพงที่สุดของร้านคาเมลเลียมาโดยตลอด และเป็นเจ้าของพื้นที่ของร้านนี้อีกด้วย แต่ทงแบคไม่ยอมและค่านกลับไปว่า ราคาอาหารทั้งหมดไม่รวมกับการที่โน กยูแทจะสามารถจับตัวหรือรวมกับรอยยิ้มของเธอได้ และย้ำอีกว่า “สิ่งเดียวที่ฉันขายที่นี่ก็คือเหล่า” ซึ่งมันคือสิ่งที่ทงแบคยืนหยัดและปฏิบัติมาโดยตลอด ความจริงเหล่านี้ตรงข้ามกับความคิดของชาวบ้านที่มีต่อร้านของทงแบคในทางที่ไม่ดีมาโดยตลอด ส่วนมากมักจะคิดว่า ‘เป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวมาเปิดบาร์คนเดียวได้อย่างไร’ , ‘งานของทงแบคต้องยิ้มแยมรับลูกค้าอยู่เสมอ’ เป็นต้น

ฉากที่ 2

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251166/>

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251166/>

ซานซุกโกรธที่สามีของตนไปดื่มสุราที่ร้านคาเมลเลียของทงแบค เธอหึงหวงและโกรธจึงมาทวงเงินค่าสุราที่สามีของเธอจ่ายไป เพราะเธอรู้ว่าทงแบคไม่กล้าตอบโต้และปฏิเสธเธอ อีกทั้งได้พุดจาตุถูกและไม่ให้เกียรติทงแบคต่อหน้าชาวบ้านคนอื่น ๆ อีกด้วย แต่ กวั๊ก ดอกซุน ได้เข้ามาปกป้องและแก้ต่างแทนทงแบคว่า “ทงแบคไม่ได้ทำอะไรผิดแม้ซักรุ่นเดียว ทงแบคเพียงแค่ขายสุราในร้านของเธอเพียงเท่านั้นเอง” ซึ่ง กวั๊ก ดอกซุน คือ ผู้อาวุโสในหมู่บ้านที่ชาวบ้านต่างนับถือ เธอเป็นคนเดียวที่ยอมรับทงแบค เธอสนิทและช่วยเหลือทงแบคมาตลอด เนื่องจากเธอเองก็เป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวด้วยเช่นกัน จึงเข้าใจถึงความลำบากที่ทงแบคเจอในฐานะของแม่เลี้ยงเดี่ยว

ฉากที่ 3

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251166/>

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251166/>

แจยอง เจ้าของร้านต็อก มาทวงเงินที่ฮวางมียืมจากสามีของเธอไป เธอคิดว่าฮวางมีหลอกวงเอาเงินของสามีเธอไป ทงแบคที่เห็นเหตุการณ์โดยบังเอิญจึงเข้ามาช่วย แต่แจยองก็ไม่ยอม อีกทั้งยังได้ดูถูกและว่ากล่าวทงแบคและฮวางมีถึงการทำงานในร้านของสุราของพวกเขา

ฉากที่ 4

ผู้หญิงออกมาข้างนอกแล้วขับรถทำไม

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251166/>

ไปหาสามีสักคน
จะได้อยู่บ้านทำกับข้าวให้สามีกิน

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251166/>

ฮง จายอง ภรรยาของโน กยูแท โดนชายแปลกหน้าตะโกนว่ากล่าวขณะที่จอดรถติดไฟแดง เพียงแค่เธอขับรถไม่ถูกใจเขา เมื่อเขาเห็นว่าผู้หญิงเป็นคนขับรถ จึงตะโกนว่า “ผู้หญิงออกมาขับรถได้อย่างไร” อีกทั้งพูดว่า “เป็นผู้หญิงก็ควรจะแต่งงานแล้วอยู่บ้านทำอาหารให้สามี” อีกด้วย

ฉากที่ 5

เหยื่อรายแรกของเขา
คือหญิงขายบริการ...

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251167/>

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251167/>

เกิดเหตุฆาตกรรมต่อเนื่องขึ้นอีกครั้งในเมืององซาน โดยเหยื่อในครั้งนี้คือ พี่สาวคนสนิทของทงแบค ซึ่งตอนที่เกิดเหตุทงแบคอยู่ในเหตุการณ์ด้วย เธอจึงกลายเป็นพยานเพียงคนเดียวที่เคยเจอกับ ‘นักฆ่าตัวตลก’ ทำให้กลุ่มตำรวจคาดการณั้ว่า ทงแบคอาจจะเป็นเหยื่อรายต่อไปของนักฆ่าตัวตลก เพราะทงแบคเป็นเจ้าของร้านขายสุรา ตำรวจต่างคิดว่าทงแบคทำอาชีพคล้ายคลึงกับเหยื่อของนักฆ่าตัวตลกที่เป็นหญิงขายบริการ แต่ทงแบคก็ทำได้แค่บอกกับตำรวจว่า “ฉันไม่ใช่ผู้หญิงแบบนั้น ฉันแค่ทำมาหากินเพื่อเลี้ยงดูลูกชาย ฉันก็เป็นแค่มแม่ที่ต้องเลี้ยงลูก”

ฉากที่ 6

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251168/>

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251168/>

ต้อกซุนโกรธยงซิก เมื่อรู้ความจริงว่า ยงซิก ลูกชายของตนชอบทงแบค เธอไม่ยอมรับทงแบคเป็นลูกสะใภ้ เพราะทงแบคมีลูกแล้ว ถึงแม้ว่าเธอจะเข้าใจความรู้สึกของการเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวของทงแบค แต่ในฐานะแม่ของยงซิก เธอไม่สามารถทนดูลูกชายของตนต้องตกที่นั่งลำบาก เธอจึงให้คำขาดกับยงซิกว่า “จะเลือกแม่หรือทงแบค”

ฉากที่ 7

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251171/>

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251171/>

แม่ของทงแบคกลับมาหาเธออีกครั้งในรอบ 27 ปี ในสภาพของผู้ป่วยสมองเสื่อม แม้จะเป็นเพียงข้ออ้างที่กลับมาหาลูกสาวเพื่อต้องการทำบางอย่างให้เธอเป็นครั้งสุดท้าย แต่ทงแบคกลับไม่รู้สึกรังเกียจ อีกทั้งยังรู้สึกโกรธที่แม่ทิ้งเธอไปอีกด้วย ทงแบคจึงเล่าถึงความลำบากที่เธอต้องพบเจอหลังจากที่แม่ทิ้งเธอไป “หนูถูกแก๊งที่โรงเรียน เพราะเป็นเด็กกำพร้า ตอนนี้อนุโตเป็นผู้ใหญ่แล้วแต่ทุกคนก็ยังเกลียดหนู เพราะหนูไม่มีพ่อแม่” อีกทั้งเธอได้พูดอีกว่า หลังจากที่เธอได้เป็นแม่คนแล้ว ยิ่งทำให้ไม่สามารถยกโทษให้แม่ได้จริง ๆ เนื่องจากถ้าเป็นเธอ เธอไม่มีทางที่จะทอดทิ้งลูกของตนไปแน่นอน

ฉากที่ 8

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251173/>

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251173/>

ทงแบคไม่สามารถปฏิเสธเงินที่จรรยาอลให้ได้ เนื่องจากในตอนนั้นเธอมีปัญหาทางการเงินรุมเร้าเข้ามาอย่างมาก เธอจำเป็นต้องใช้เงินนี้เลี้ยงดูลูกต่อไป เธอบอกกับจรรยาอลว่า “คนเป็นแม่เห็นศักดิ์ศรีสำคัญกว่าลูกไม่ได้ ฉันต้องเลี้ยงลูก”

ฉากที่ 9

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251173/>

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251173/>

จรรยาอลบอกกับทงแบคว่าที่ลูกของเขาต้องมาลำบาก เป็นเพราะทงแบคเลือกที่จะจะเลิกกับจรรยาอลไป พร้อมกับพูดว่า “ถ้าวันนั้นเธอไม่ทิ้งฉันไป ฉันก็คงไม่ได้ฉายาโง่ ๆ นั่น ลูกชายฉันก็ไม่ต้องใช้ชีวิตน่าสงสารแบบนี้ และเรื่องบ้า ๆ ทั้งหมดนี้ก็คงไม่เกิดขึ้น” ทงแบคจึงตอบกลับว่า “นายทำตัวเหมือนอยากเลิกกับฉันตลอดเวลา” ซึ่งนั่นคือสิ่งที่ทงแบครู้สึกตอนที่คบกับจรรยาอล เพราะจรรยาอลไม่เคยบอกความจริงเรื่องที่เขาคบกับทงแบคกับใครเลยนอกจากครอบครัวของเขา แม่ของจรรยาอลก็ไม่ชอบทงแบค เพราะว่าเธอไม่มีพ่อแม่ อีกทั้งจรรยาอลมีท่าทีเบียดเบียนทงแบค ไม่ให้ความสำคัญกับเธอ และบอกว่าไม่ยอมมีลูกอีกด้วย ทงแบคจึงตัดสินใจไม่บอกเรื่องที่เธอตั้งครรภ์กับจรรยาอลและเลี้ยงดูลูกด้วยตัวคนเดียว ซึ่งในฉากนี้ทงแบคได้บอกจรรยาอลอีกว่า “พิลกุเป็นลูกของฉัน อย่าพยายามเข้ามาในชีวิตเขา”

ฉากที่ 10

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251176/>

ยงชิกโดนพี่ชายทั้งสองคนว่ากล่าว หลังจากที่ทั้งสองรู้ว่าคนที่เขาชอบและพยายามจีบมาตลอดคือทงแบคที่เปิดร้านขายสุรา พร้อมกับพูดว่า “คิดถึงแม่บ้างสิ แกเนรคุณทำให้แม่ผิดหวังแบบนี้ได้อย่างไร ผู้หญิงก็มีตั้งมากมาย” อีกทั้งพี่ชายของยงชิกต่างคิดว่าทงแบคมาตามตื้อยงชิก แต่ยงชิกก็ได้แก้ต่างให้กับทงแบคและยืนยันว่าจะจีบเธอต่อไป

ฉากที่ 11

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251179/>

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251179/>

ต๊อกลงนี้ยกย่องถึงความยากลำบากที่ตนเองได้เจอมาในสมัยวัยรุ่น หลังจากที่สามีของเธอเสียชีวิต เธอถูกหมอผีทำนายว่า เธอคือสาเหตุที่ทำให้สามีเสียชีวิต เธอจึงตัดสินใจออกมาใช้ชีวิตและเลี้ยงลูกด้วยตัวคนเดียว ในตอนที่เธอเปิดร้านอาหารพร้อมกับชายสุราไปด้วยนั้น เธอโดนนินทาและโดนเกลียดชังจากคนรอบข้าง แต่เธอก็ยืนหยัดที่จะทำอาชีพนี้ต่อและตัดสินใจที่จะเลี้ยงลูกของเธอให้ดีที่สุดเท่าที่ผู้หญิงคนหนึ่งจะทำได้

ฉากที่ 12

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251182/>

ที่มา : <https://www.kserietv.com/clip/251182/>

ทงแบคตัดสินใจล้มเลิกความสัมพันธ์ทั้งหมดของเขากับยงซิก เนื่องจากพิลกุลูกของเขา เริ่มรู้สึกว่าตนเองเป็นภาระของแม่ เขามาขัดขวางความสุขของแม่ และด้วยความเป็นเด็กจึงรู้สึกน้อยใจที่แม่จะแต่งงานอีกครั้ง ทงแบคไม่อยากทำร้ายจิตใจพิลกู เธอจึงเลือกที่จะละทิ้งความสุขของตนเองและเลือกที่จะทำหน้าที่แม่ให้ดีที่สุดก่อน ซึ่งยงซิกเข้าใจและเลือกที่จะรอวันที่ทงแบคและพิลกูเปิดรับเขาอีกครั้ง

2.5 บทบาททางสังคมที่ทับซ้อนกันของผู้หญิงทำงาน

ในสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เช่นเดียวกับสังคมของเกาหลี เมื่อเวลาผ่านไปชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนก็เปลี่ยนไปเช่นเดียวกัน ผู้หญิงเริ่มมีโอกาสด้านการได้รับการศึกษาและการทำงานมากขึ้น เพื่อหารายได้มาเลี้ยงชีพครอบครัวเช่นเดียวกับผู้ชาย ทำให้ผู้หญิงทำงานต้องสวมบทบาททางสังคมที่หลากหลายในเวลาเดียวกัน ในด้านหนึ่งผู้หญิงเหล่านี้รับบทบาทเป็นพนักงานในเวลาการทำงาน ซึ่งด้วยหน้าที่ที่ถูกระบุควบคู่มาพร้อมกับบทบาทดังกล่าว พวกเขาต้องแสดงความทุ่มเทและแสดงศักยภาพของ

ตนเองออกมาอย่างเต็มที่ แต่ในขณะที่เธอเหล่านี้อยู่ก็บอบบาทของความเป็นแม่และภรรยาที่ดีของครอบครัวอีกด้วย

ในปัจจุบันคนเกาหลียังคงมองว่า บทบาทที่สำคัญที่สุดของผู้หญิงคือบทบาทของความเป็นแม่ นับแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ภาพลักษณ์ที่ติดตัวมาโดยกำเนิดของเพศหญิงคือการเป็นมารดาและเป็นผู้ให้การดูแลสมาชิกในครอบครัว แม้ว่าในปัจจุบันผู้หญิงเกาหลีส่วนมากจะออกจากบ้านไปทำงานและกลายเป็นอีกหนึ่งกำลังสำคัญในการจุนเจือครอบครัวแล้วก็ตาม พวกเขายังไม่อาจหลีกเลี่ยงบทบาทความเป็นแม่ได้หน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตรธิดายังคงถูกมองว่าเป็นงานของผู้หญิงอยู่เช่นเดิม ไม่เพียงแต่บทบาทความเป็นแม่เพียงเท่านั้น ผู้หญิงมีหน้าที่ดูแลสามีและสานสัมพันธ์อันดีกับบิดามารดาของสามีอีกด้วย

กล่าวได้ว่า ภาระหน้าที่ที่เพิ่มขึ้นตามบทบาททางสังคมที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้ผู้หญิงทำงานในสังคมเกาหลีประสบปัญหาที่เกิดจากความซับซ้อนทางบทบาทหน้าที่เพิ่มมากขึ้น จากเดิมที่พวกเขาเหล่านี้ถือบทบาทการเป็นมารดาและภรรยาของครอบครัว พวกเขาต้องรับหน้าที่ในการการทำงานเพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่งทำให้ผู้หญิงทำงานมีความกดดันที่เกิดจากความคาดหวังทางสังคมและครอบครัวเหล่านี้กลายเป็นภาระหนักที่พวกเขาต้องเผชิญในชีวิตประจำวัน (ณัฐมน, 2561)

2.6 ประเด็นทางเพศในประเทศเกาหลี

ปัจจุบันประเทศเกาหลีได้ยอมรับสถานภาพของผู้หญิงเพิ่มขึ้นตามความคิดและยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นผลมาจากการเคลื่อนไหวเรียกร้องสิทธิสตรีของกลุ่มผู้หญิงในเกาหลีใต้ ตั้งแต่ทศวรรษที่ 1980 เป็นต้นมา ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ทำให้เกิดความเท่าเทียมระหว่างเพศชายและเพศหญิงมากขึ้น เช่น มีการออกกฎหมายคุ้มครองในเรื่องเพศสภาพและยกเลิกกฎหมายที่ไม่เป็นธรรม เช่น ยกเลิกกฎหมายกำหนดให้มีหัวหน้าครอบครัวเป็นผู้ชายซึ่งเป็นกฎหมายสร้างความเหลื่อมล้ำเพราะให้อำนาจชายมากเกินไป ทำให้ผู้หญิงก้าวขึ้นมารับบทบาทสำคัญทางการเมืองและเศรษฐกิจมากขึ้น เห็นได้ชัดจากสถิติการมีส่วนร่วมของผู้หญิงด้านแรงงานก็เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 50 ในปีพ.ศ.2560 (ณัฐมน, 2561)

สิทธิเสรีภาพของผู้หญิงในประเทศเกาหลีเปลี่ยนแปลงอย่างช้า ๆ และค่อนข้างน้อย สะท้อนให้เห็นถึงการหลงเหลืออยู่ของการกีดกันและการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิง เนื่องจากแต่เดิมสังคมเกาหลีเป็นสังคมแบบปิตาธิปไตยหรือสังคมนิยมชายแบบเข้มข้นที่ยึดถือหลักความคิดของลัทธิขงจื้อ แม้ว่าในปัจจุบันบริบทของสังคมหรือกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมหลายข้อจะเปลี่ยนแปลงไปแล้วก็ตาม แต่แนวความคิดชาย

เป็นใหญ่ที่เลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงก็ยังคงเหลืออยู่ในคนบางกลุ่มและความเชื่อเหล่านี้เองที่เป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ส่งอิทธิพลต่อกลุ่มผู้หญิงในปัจจุบัน

เหตุการณ์ที่ชี้ให้เห็นว่าการเหยียดเพศยังคงมีอยู่ในประเทศเกาหลีคือ เหตุการณ์ฆาตกรรมหญิงสาวในห้องน้ำสาธารณะ ในปีพ.ศ.2559 โดยผู้ก่อเหตุเผยต่อตำรวจว่า แรงจูงใจของเขามาจากความโกรธและความรู้สึกเกลียดผู้หญิงหลังจากที่เขาถูกเหยียดหยามจากลูกค้าผู้หญิงในบาร์ที่เขาทำงานเป็นพนักงานเสิร์ฟ หลังจากมีข่าวเรื่องเหตุฆาตกรรมในครั้งนี้ ประชาชนได้ร่วมใจกันเขียนข้อความไว้อาลัยถึงเหยื่อที่จากไปแล้วติดไว้ที่กำแพงใกล้กับสถานที่เกิดเหตุ จนกระทั่งมีกระดาดในเชิงรำลึกถึงผู้ตายมากกว่าหนึ่งพันแผ่น ซึ่งการแสดงออกของคนในสังคมต่อการฆาตกรรมในครั้งนี้สะท้อนให้เห็นความรู้สึกร่วมของผู้หญิงในสังคมเกาหลีใต้ที่รู้สึกว่าคุณเธอต้องเผชิญหน้ากับการเหยียดเพศ การล่วงละเมิดทางเพศ ทั้งทางกายและทางวาจามากขึ้น กระดาดข้อความบนกำแพงจึงไม่ใช่แค่การแสดงอารมณ์ความรู้สึกไว้อาลัยแก่ผู้จากไปแต่ยังเป็นความรู้สึกร่วมในการสร้างสังคมไปในทางที่เป็นธรรมด้วย กล่าวได้ว่า เหตุการณ์ครั้งนี้สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อและแนวความคิดที่ไม่ยุติธรรมอย่าง ความเกลียดผู้หญิง (Misogynistic) ยังคงหลงเหลืออยู่ในวัฒนธรรมร่วมสมัยของประเทศเกาหลีใต้ (ณัฐมน, 2561)

บทที่ 3

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสตรี

3.1 แนวคิดด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวเกาหลี

เมื่อได้ศึกษาความหลังของสังคมเกาหลีจะทราบว่า ประเทศเกาหลีเชื่อในคำสอนของลัทธิขงจื้อที่วางสถานภาพของผู้หญิงให้อยู่ต่ำกว่าผู้ชายในทุกด้าน ทำให้แนวคิดที่ยกย่องให้ผู้ชายเป็นผู้นำในครอบครัวและสังคมนั้นฝังรากลึกอยู่ในความคิดของคนเกาหลีและยังคงสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน แม้ว่าในปัจจุบันแนวคิดชายเป็นใหญ่ในประเทศเกาหลีจะลดน้อยลงไปตามกาลเวลาแล้วก็ตาม แต่ก็กล่าวได้ว่าแนวความคิดเหล่านั้นยังคงหลงเหลืออยู่และส่งผลกระทบต่อความเสมอภาคทางเพศอย่างต่อเนื่อง

ซึ่งสาเหตุที่ทำให้แนวคิดชายเป็นใหญ่ฝังรากลึกอยู่ในสังคมของคนเกาหลีเสมอมา คือ แนวคิดเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยตามธรรมเนียมของลัทธิขงจื้อ หลังจากแต่งงานแล้วฝ่ายหญิงจะต้องย้ายไปอาศัยและเป็นสมาชิกในตระกูลของฝ่ายชาย ซึ่งผู้หญิงจะมีค่าเหมือนสิ่งของและสมบัติของผู้ชายที่มีศักดิ์เป็นหัวหน้าครอบครัวที่มีอำนาจสูงสุดในครอบครัว โดยที่ผู้หญิงไม่มีสิทธิในการเรียกร้องหรือปฏิบัติตัวตามที่ต้องการได้ สิ่งที่ผู้หญิงพึงกระทำนั้นก็มีเพียงต้องปฏิบัติตามให้เหมาะสมกับฐานะภรรยาและลูกสะใภ้ของตระกูลฝ่ายชาย เมื่ออยู่ในบ้านก็ต้องทำหน้าที่ของภรรยาอย่างเต็มที่ ต้องรับผิดชอบงานภายในบ้าน เช่น การทำอาหาร ทำความสะอาดบ้าน เป็นต้น ส่วนในกรณีที่มีทายาทนั้นก็หมายความว่าหน้าที่ของผู้หญิงได้เพิ่มขึ้นอีกอย่างหนึ่ง คือ หน้าที่ของความเป็นแม่ ต้องดูแลลูก โดยที่ผู้ชายไม่ต้องเข้ามาช่วยเหลือแม้แต่หน่อย ผู้หญิงจะต้องดูแลผู้ชายทุกอย่าง กล่าวได้ว่าการแต่งงานเป็นการแบ่งหน้าที่ของผู้หญิงและผู้ชายอย่างชัดเจนว่า ผู้หญิงต้องทำงานภายในบ้าน ไม่มีสิทธิออกไปทำงานนอกบ้านเหมือนผู้ชาย อีกทั้งเป็นการเน้นย้ำว่าผู้หญิงมีสถานภาพต่ำกว่าผู้ชาย (ดำรงค์, 2556)

ถึงแม้ว่าในปัจจุบันผู้หญิงมีเสรีภาพมากขึ้นและออกไปทำงานนอกบ้านได้เหมือนผู้ชาย แต่นั่นก็ทำให้เกิดข้อเสียตามมา ผู้หญิงได้รับความกดดันทางสังคมเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีบทบาทที่ต้องรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้นด้วย ทั้งในฐานะภรรยา ลูกสะใภ้ มารดา และพนักงาน ทำให้ผู้หญิงบางคนจำเป็นต้องทำหน้าที่เหล่านี้ภายในเวลาเดียวกัน เนื่องจากต้องปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพที่สุดท่ามกลางแรงกดดันและความคาดหวังจากคนรอบข้าง ทำให้อาจจะเกิดผลกระทบต่อตัวบุคคลได้ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ

3.2 แนวคิดด้านเพศภาวะ

เพศภาวะ คือคุณลักษณะและบทบาทที่สังคมกำหนดขึ้นเป็น “ความเป็นหญิง” (Femininity) และ “ความเป็นชาย” (Masculinity) โดยผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมผ่านครอบครัว สื่อ หรือ บรรยากาศทางสังคม ซึ่งคุณลักษณะและบทบาทดังกล่าวมีผลต่อการแสดงบทบาททางเพศ ความคิด ความสัมพันธ์ และการเข้าถึงสิทธิ แตกต่างกันไปตามคุณลักษณะและบทบาทของแต่ละบุคคล อีกทั้งยัง กำหนดคุณค่าของความเป็นหญิงและความเป็นชายแตกต่างกัน ซึ่งความแตกต่างเหล่านั้น มีสาเหตุมาจาก ปัจจัยต่าง ๆ ในสังคม เช่น วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม การศึกษา ชนชั้น เป็นต้น โดยปัจจัยเหล่านี้ เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป (พีรดา, 2563)

หลักความคิดแบบเพศภาวะสืบเนื่องและส่งผลจนเกิดเป็น ระบบปิตาธิปไตย (Patriarchy) ซึ่ง หมายถึงสังคมที่ผู้ชายเป็นใหญ่กว่าผู้หญิงในทุกด้าน ส่งผลให้ผู้หญิงอยู่ในสถานะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่ด้อยกว่าผู้ชาย มีการเลือกปฏิบัติและปัญหาความไม่เท่าเทียมทางเพศขึ้นในสังคม ซึ่งกล่าวได้ว่า แนวคิดชายเป็นใหญ่สร้างผลกระทบต่อผู้หญิงทั้งในทางนามธรรมและทางรูปธรรม ในทางนามธรรม แนวคิดชายเป็นใหญ่จะเปลี่ยนแปลงสถานะของผู้หญิงให้ด้อยค่าลงจากพื้นฐานความเป็นมนุษย์และหลัก สิทธิเสรีภาพที่ทุกคนพึงมี อีกทั้งแนวคิดชายเป็นใหญ่จะตอกย้ำและให้คำจำกัดความกับเพศหญิงว่า เป็น เพศที่อ่อนแอและไร้ความสามารถ ต้องได้รับความช่วยเหลือจากเพศชาย ไม่มีสิทธิในการตัดสินใจหรือลง มือทำได้ตามใจอย่าง ซึ่งก็มีความหมายว่า ผู้หญิงถูกควบคุมชีวิตของเขาผ่านวิธีการต่าง ๆ ในสังคม เช่น การแต่งงาน ความเป็นแม่ ความเป็นลูกสะใภ้ เป็นต้น (เพ็ญประภา, 2558) ดังที่กล่าวมานี้ ส่งผลทำให้เกิด เป็นภาพจำและกลุ่มความคิดที่ส่งผลเสียโดยตรงต่อผู้หญิง

ในส่วนของผลกระทบทางรูปธรรมจากแนวคิดชายเป็นใหญ่ที่ผู้หญิงได้รับนั้นมีความต่อ-เนื่องมาจากผลกระทบทางนามธรรม โดยสามารถอธิบายได้ดังนี้ เมื่อมีคนในสังคมยึดติดในค่านิยมที่ไม่ เสมอภาคทางเพศนี้แล้ว ย่อมทำให้เกิดผลเสียต่อฝ่ายที่โดนกดขี่หรือโดนเอาเปรียบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ตัวอย่างเช่น ผู้หญิงมีความเสี่ยงที่จะต้องเผชิญกับสิ่งอันตรายหรือปัญหาในด้านต่าง ๆ มากกว่าเพศชาย (เพ็ญประภา, 2558) เนื่องจากผู้คนในสังคมยังคงยกย่องอำนาจให้ผู้ชายเป็นใหญ่อยู่ ในขณะที่เดียวกันก็กด ขี้และมีอคติต่อผู้หญิง จึงเกิดเป็นปัญหาการกระทำรุนแรงต่อผู้หญิง ปัญหาการเหยียดหยามและไม่ยอมรับ ผู้หญิงขึ้นในสังคม ตัวอย่างเช่น สังคมการทำงานในอดีตของประเทศเกาหลี ผู้หญิงมักจะถูกกีดกันไม่ให้ ทำงานในตำแหน่งที่มีความสำคัญในองค์กร และไม่ได้รับการฝึกอบรมหรือเรียนรู้องค์ความรู้ที่เป็นหลัก สำคัญขององค์กรเหมือนดังผู้ชาย ด้วยเหตุผลที่ว่า สู้ท่ายผู้หญิงก็ต้องออกจากงานเพราะการแต่งงานและ

มีบุตร ทำให้ส่วนมากผู้หญิงต้องทำงานในตำแหน่งสนับสนุนหรือรับใช้ โดยรับคำสั่งจากผู้ชาย ผู้ซึ่งเป็นหัวหน้างาน (ดำรงค์, 2556)

กล่าวได้ว่าเพศภาวะเหล่านี้ที่มีแนวคิดชายเป็นใหญ่เป็นแนวคิดหลักนั้น แสดงให้เห็นว่า เพศภาวะหรือความเป็นชายเป็นหญิงในสังคมเกี่ยวข้องข้องกับการควบคุม การใช้อำนาจ และการใช้ความรุนแรง ผ่านความคิด คำพูด หรือการกระทำที่ล้วนแต่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของผู้หญิงในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นอันตรายที่จะได้รับจากสิ่งรอบข้าง ระเบียบการใช้ชีวิต วิธีคิด ภาพลักษณ์ที่ต้องเปลี่ยนแปลงไป เป็นต้น (เพ็ญประภา, 2558) อีกทั้งแนวคิดด้านเพศภาวะเหล่านี้ยังต่อยอดถึงความสัมพันธ์ทางเพศที่ไม่เท่าเทียมกันของผู้หญิงและผู้ชายในสังคม

3.3 แนวคิดสตรีนิยม

อรุณี กาสยานนท์ วสันต์ ปวนปิ่นวงศ์ และชนิดาภา ชะลอมวงษ์ (2561: 15-20) อธิบายถึงทฤษฎีสตรีนิยมไว้ 5 กลุ่มแนวคิด ได้แก่ แนวคิดสตรีนิยมสายเสรีนิยม (Liberal Feminism) แนวคิดสตรีนิยมสายมาร์กซิสต์ (Marxist Feminism) แนวคิดสตรีนิยมสายสุดขั้ว (Radical Feminism) แนวคิดสตรีนิยมสายวัฒนธรรม (Cultural Feminism) และแนวคิดสตรีนิยมสายสังคมนิยม (Socialist Feminism) มีรายละเอียด ดังนี้

3.3.1 แนวคิดสตรีนิยมสายเสรีนิยม (Liberal Feminism)

แนวคิดนี้มีรากฐานมาจากปรัชญาแนวเสรีนิยมที่เชื่อว่ามนุษย์มีความสามารถในการใช้เหตุผล ดังนั้นจึงมองว่าผู้หญิงและผู้ชายไม่แตกต่างกัน และคิดว่าสังคมที่ดีต้องเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนได้พัฒนาและใช้ความสามารถในการใช้เหตุผลอย่างเต็มที่ กลุ่มนี้จึงมองว่าผู้หญิงและผู้ชายไม่ได้มีความแตกต่างเรื่องความสามารถ เพราะทุกคนล้วนมีพื้นฐานความเป็นมนุษย์เหมือนกัน แต่มีบทบาททางเพศที่ถูกปลูกฝังความเป็นชายหญิงแตกต่างกัน รวมถึงคิดว่ากรณีที่ผู้หญิงถูกจำกัดบทบาทจากความเชื่อและประเพณีของสังคมนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ยุติธรรม โดยมีแนวทางแก้ปัญหาผ่านทางการแก้ไขกฎหมายที่ไม่ยุติธรรมและเลือกปฏิบัติต่อเพศ การเปิดโอกาสด้านการศึกษา และเรียกร้องเรื่องการทำงานของผู้หญิงให้เท่าเทียมกับผู้ชาย

3.3.2 แนวคิดสตรีนิยมสายมาร์กซิสต์ (Marxist Feminism)

แนวคิดนี้มีที่มาจากระบบชนชั้นและระบบทุนนิยม และเชื่อว่าการกดขี่ที่ผู้หญิงได้รับเป็นผลจากระบบเศรษฐกิจที่ไม่เป็นธรรม โดยเฉพาะในระบบการผลิตแบบทุนนิยม ในระบบนี้ผู้หญิงถูกมองว่าเป็น

ประชาชนลำดับที่สองรองจากผู้ชาย ผู้หญิงถูกมองว่ามีศักยภาพในการทำงานด้อยกว่าผู้ชาย ส่งผลให้ผู้หญิงถูกกดขี่โดยผู้ผลิตและนายทุน อีกทั้งทำให้ผู้หญิงกลายเป็นเพียงสมบัติของผู้ชายและเป็นเครื่องมือในการผลิตทายาท จึงมีแนวทางการแก้ปัญหา คือ นำผู้หญิงกลับเข้าสู่ระบบผลิตอุตสาหกรรม โดยมุ่งเน้นไปที่ความสำคัญกับความขัดแย้งทางชนชั้นเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่เท่าเทียมทางเพศในสังคม

3.3.3 แนวคิดสตรีนิยมสายสุดขั้ว (Radical Feminism)

แนวคิดนี้เห็นความสำคัญกับรากเหง้าของปัญหาการกดขี่ผู้หญิง อันได้แก่ ระบบชายเป็นใหญ่ที่กดขี่ ครอบครัวและได้รับประโยชน์จากผู้หญิง ระบบชายเป็นใหญ่ทำให้ผู้หญิงอยู่ในสถานภาพเป็นรองมาโดยตลอด อีกทั้งยังคิดว่า รากเหง้าของการกดขี่นั้นอยู่ที่ระบบการมีเพศสัมพันธ์ของสังคมซึ่งยอมรับเฉพาะแบบหญิงชายเท่านั้น ผู้ชายจึงใช้ระบบนี้ใช้ความรุนแรงต่อร่างกายและสามารถควบคุมเพศสัมพันธ์ของผู้หญิงได้ รูปธรรมการกดขี่ที่นักสตรีนิยมสายนี้ให้ความสำคัญคือ ความรุนแรงที่ชายกระทำต่อผู้หญิงในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การฆาตกรรมผู้หญิง การใช้ร่างกายของผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศ การเป็นหญิงบริการทางเพศ และความเป็นแม่ อีกทั้งพยายามต่อสู้เพื่อให้สังคมยอมรับว่าการเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยว ไม่ใช่เรื่องที่ไม่เหมาะสม

3.3.4 แนวคิดสตรีนิยมสายวัฒนธรรม (Cultural Feminism)

แนวคิดนี้สนับสนุนให้ผู้หญิงสามารถพึ่งพาและปกครองตนเอง เปลี่ยนจากวัฒนธรรมและการปกครองแบบชายเป็นใหญ่หรือที่เรียกว่า “ปิตาธิปไตย” (Patriarchy) มาเป็นวัฒนธรรมและการปกครองที่ให้เพศหญิงเป็นศูนย์กลางตนเอง โดยไม่เน้นการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง กฎหมายหรือเศรษฐกิจแต่อย่างใด เพียงแค่เรียกร้องให้สังคมให้คุณค่าแก่ผู้หญิงอย่างที่คุณหญิงเป็น เช่น การทำงานบ้าน การทำอาหาร การเอาใจใส่ดูแล ความอ่อนโยน ล้วนเป็นคุณลักษณะของผู้หญิงที่ควรชื่นชม และรักษาไว้ กล่าวได้ว่า แนวคิดนี้มุ่งที่จะสร้างหรือเปลี่ยนแปลงความหมายและค่านิยมเกี่ยวกับลักษณะและบทบาทของผู้หญิง

3.3.5 แนวคิดสตรีนิยมสายสังคมนิยม (Socialist Feminism)

แนวคิดนี้เป็นการผสมผสานระหว่างแนวคิดสตรีนิยมสายมาร์กซิสต์และแนวคิดสตรีนิยมสายสุดขั้ว ซึ่งมองว่าโครงสร้างของการกดขี่ทางชนชั้นและการกดขี่ระหว่างเพศนั้นซ้อนทับและเกี่ยวโยงกัน มีแนวคิดว่าความแตกต่างของผู้หญิงผู้ชายถูกกำหนดโดยสถานะของสังคมและเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมเศรษฐกิจ คือ การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญเพื่อให้เกิดความเสมอภาคระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย แนวคิดนี้จะให้ความสำคัญกับพื้นที่ส่วนตัวและพื้นที่สาธารณะของผู้หญิงในสัดส่วนที่เท่ากัน

กล่าวคือ ผู้หญิงจะต้องผลักดันให้โลกส่วนตัวเข้าไปอยู่ในโลกสาธารณะและให้ความสนใจประเด็นการทำงานของประเทศหญิงที่ถูกเอาเปรียบในสังคม อีกทั้งเชื่อว่าการที่ผู้หญิงทำงานทั้งสองพื้นที่คือ พื้นที่ภายในบ้าน และพื้นที่สาธารณะ จะช่วยให้สถานะและบทบาทหน้าที่ของผู้หญิงมีการปรับเปลี่ยนในทิศทางที่ดีขึ้น

3.4 ทฤษฎีด้านความรุนแรง

ลักษณะวัต ปาละรัตน์ (2553) ได้กล่าวไว้ว่า ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงเป็นปัญหาทางสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงทั่วโลก ถือเป็นปัญหารุนแรงที่ยังไม่สามารถแก้ไขให้หมดไปได้ อีกทั้งยังทวีคูณความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ ตามเวลาที่เปลี่ยนไป ผู้หญิงต้องประสบกับความรุนแรงในหลายลักษณะ ได้แก่ ความรุนแรงทางกาย ความรุนแรงทางใจ และความรุนแรงทางเพศ โดยโจฮัน กัลตุง (Johan Galtung) นักคิดด้านสันติศึกษา ได้แยกประเภทของความรุนแรงออกเป็น 3 ประเภท ซึ่งมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับความรุนแรงที่ผู้หญิงประสบในปัจจุบัน ดังนี้

3.4.1 ความรุนแรงทางตรง (Direct Violence)

ความรุนแรงทางกายภาพหรือความรุนแรงที่ประจักษ์กันโดยทั่วไป เช่น การฆ่า การทำร้ายร่างกาย ทรัพย์สิน รวมไปถึงความรุนแรงขนาดใหญ่อย่าง การทำสงคราม เมื่อเปรียบเทียบกับความรุนแรงทางตรงที่ผู้หญิงประสบแล้ว ได้แก่ การข่มขืน การทำร้ายร่างกายจากสามี การถูกคุกคามหรือล่วงเกินทางเพศจากผู้ชาย นายจ้าง หรือ บุคคลใกล้ชิด

3.4.2 ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง (Structural Violence)

ความรุนแรงที่เกิดจากความไม่ยุติธรรมของระบบสังคมหรือโครงสร้างเศรษฐกิจ ซึ่งความรุนแรงเชิงโครงสร้างที่ผู้หญิงประสบ ได้แก่ การมองว่าเพศหญิงเป็นเพศที่ด้อยกว่าเพศชาย นำไปสู่ความไม่เสมอภาค การเลือกปฏิบัติและการลิดรอนสิทธิของฝ่ายถูกกระทำในที่สุด เช่น การถูกจำกัดโอกาสทางการศึกษา การประกอบอาชีพ การถูกเอาเปรียบในที่ทำงาน รวมไปถึงกฎเกณฑ์ที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้หญิง

3.4.3 ความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม (Cultural Violence)

ความรุนแรงที่แฝงอยู่ในวัฒนธรรมต่าง ๆ โดยวัฒนธรรมเหล่านี้จะเป็นบรรทัดฐานหรือเป็นสาเหตุรองรับให้ผู้คนก่อความรุนแรงต่อผู้อื่น ซึ่งความรุนแรงเชิงโครงสร้างที่ผู้หญิงประสบ ได้แก่ ความรุนแรงหรือการละเมิดสิทธิโดยมีสาเหตุมาจากวัฒนธรรมชายเป็นใหญ่ เช่น การกดขี่ให้ผู้หญิงเป็นเพียงวัตถุทางเพศ ความคิดที่ว่าภรรยาเป็นสมบัติของสามีและความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว

นอกจากนี้ ทฤษฎีของเมอร์ตัน สามารถอธิบายสาเหตุของการเกิดความรุนแรงทางเพศในสังคมปัจจุบันได้ ดังในกรณีของการกระทำความรุนแรงต่อผู้หญิงโดยผู้ชาย เช่น กรณีข่มขืนล่วงละเมิดทางเพศ หากอธิบายด้วยทฤษฎีของเมอร์ตัน ที่กล่าวไว้ใน Merton is Theory of Anomie ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า ความเท่าเทียมกันทางเพศและการให้ค่าแก่เพศมีผลต่ออัตราการเกิดความรุนแรงทางเพศในสังคม ในสังคมใดที่ให้คุณค่าแก่เพศหญิงและเพศชายแตกต่างกันมาก จะมีอัตราการเกิดเหตุข่มขืนสูง ในทางกลับกัน ในสังคมใดที่ให้คุณค่าแก่เพศหญิงและเพศชายเท่าเทียมกันมากขึ้นเท่าใด อัตราการเกิดเหตุข่มขืนย่อมจะลดลงเท่านั้น (สุขุมมา, 2562) กล่าวได้ว่า ความรุนแรงทางเพศสามารถสะท้อนไปถึงปัญหาทางโครงสร้างของสังคม เช่น วัฒนธรรมที่ฝังรากลึกอยู่ในสังคม ที่ส่งผลต่อความคิดและการกระทำที่ไม่ยุติธรรมและเอาเปรียบผู้อื่นของคนในสังคม โดยเฉพาะปัญหาความไม่เท่าเทียมกันทางเพศระหว่างเพศหญิงและเพศชาย

บทที่ 4

ค่านิยมและความคิดต่อผู้หญิงที่ปรากฏในละครโทรทัศน์เกาหลี

เรื่อง When the Camellia Blooms

ฉากที่ 1 : โน กยูแทเมามาก จึงถือวิสาสะจับมือของทงแบค อีกทั้งเรียกร้องให้ทงแบคยิ้มแย้ม และแถมอาหารให้กับตนเอง พร้อมกับกล่าวว่า ตนเป็นคนซื้อสุราที่มีราคาแพงที่สุดของร้านคาเมลเลียมา โดยตลอดและเป็นเจ้าของที่นี่อีกด้วย แต่ทงแบคไม่ยอมและค้านกลับไปว่า ราคาอาหารทั้งหมดนั้น ไม่รวมกับการที่โน กยูแทจะสามารถจับตัวหรือรวมกับรอยยิ้มของเธอได้ ทงแบคได้ย้ำอีกว่า “สิ่งเดียวที่ฉันขายที่นี่ก็คือ เหล้า” ซึ่งมันคือสิ่งที่ทงแบคยืนหยัดและปฏิบัติมาโดยตลอด ความจริงเหล่านี้ตรงข้ามกับความคิดของชาวบ้านที่มีต่อร้านของทงแบคในทางที่ไม่ดีมาโดยตลอด ส่วนมากมักจะคิดว่า ‘เป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวมาเปิดบาร์คนเดียวได้อย่างไร’ , ‘งานของทงแบคต้องยิ้มแย้มรับลูกค้าอยู่เสมอ’ เป็นต้น

จากฉากดังกล่าวเมื่อนำมาพิจารณาจะทราบว่า แนวคิดชายเป็นใหญ่ของลัทธิขงจื้อยังคงมีอิทธิพลต่อความคิดของชาวเกาหลีและส่งผลต่อการกระทำของผู้ชายในปัจจุบันที่ยังคงปฏิบัติต่อผู้หญิงด้วยความไม่สุภาพทั้งทางคำพูดและการกระทำ ซึ่งการกระทำของโน กยูแทถือเป็นการกระทำความรุนแรงต่อทงแบคทั้งทางตรงและเชิงวัฒนธรรม อีกทั้งกล่าวได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างโน กยูแทกับทงแบคนั้นเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้เข้ากับผู้เช่า ที่สอดคล้องกับแนวคิดสตรีนิยมสายมาร์กซิสต์ที่กล่าวถึง ระบบทุนนิยมที่แบ่งชนชั้นระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย โดยโน กยูแทใช้อำนาจจากการเป็นผู้ให้เข้าตักกดขี่ทงแบค

นอกจากนี้กล่าวได้ว่า การที่ชาวบ้านมีความคิดต่อทงแบคในทางไม่ดีอยู่เสมอ นั้น เป็นเพราะแนวคิดด้านเพศภาวะที่สังคมเกาหลีกำหนดบทบาท “ความเป็นหญิง” ขึ้นมาว่า ผู้หญิงที่มีลูกแล้วหรือผู้หญิงที่มีบทบาทความเป็นแม่นั้น ไม่ควรทำงานในร้านขายสุรา และกำหนดคุณค่าของผู้หญิงที่ทำงานบริการหรือทำงานในร้านสุรต่ำกว่งานอื่น ๆ ประกอบกับภาพจำที่ไม่ดีของผู้หญิงทำงานในร้านสุรา ทำให้ภาพลักษณ์ของทงแบคในสายตาของคนรอบข้างแย่มาโดยตลอด

ฉากที่ 2 : ชานซุกโกรธที่สามีของตนไปดื่มสุราที่ร้านคาเมลเลียของทงแบค เธอทิ้งหวงและโกรธมาก จึงมาทวงเงินค่าสุราที่สามีของเธอจ่ายไป เพราะเธอรู้ว่าทงแบคไม่กล้าตอบโต้และปฏิเสธเธอ อีกทั้งได้พุดจาตุถุกและไม่ให้เกียรติทงแบคต่อหน้าชาวบ้านคนอื่น ๆ อีกด้วย แต่ กวัก ดอกซุน ได้เข้ามาปกป้องและแก้ต่างแทนทงแบคว่า “ทงแบคไม่ได้ทำอะไรผิดแม้ซักนิดเดียว ทงแบคเพียงแค่ขายเหล้าในร้านของ

เธอเพียงเท่านั้นเอง” ซึ่ง กวัก ดอกซุน คือ ผู้อาวุโสในหมู่บ้านที่ชาวบ้านต่างนับถือ เธอเป็นคนเดียวที่ยอมรับทงแบค เธอสนิทและช่วยเหลือทงแบคมาตลอด เนื่องจากเธอเองก็เป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวด้วยเช่นกัน จึงเข้าใจถึงความลำบากที่ทงแบคเจอในฐานะของแม่เลี้ยงเดี่ยว

จากฉากดังกล่าวเมื่อนำมาพิจารณาจะทราบว่า ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับทงแบค คือ ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง ซึ่งเกิดจากความไม่ยุติธรรมของสังคมที่มองว่า ทงแบคเป็นผู้หญิงและแม่ที่ไม่ดี นำไปสู่ความเลือกปฏิบัติ การลิดรอนสิทธิ และการเอาเปรียบ ในฉากนี้ ทงแบคถูกทวงเงินค่าสุราที่เธอขายไป โดยที่เธอไม่ได้คิดหรือทำสิ่งที่ไม่ดีกับสามีของชานซุกตามที่ชาวบ้านคิด แต่ในฉากนี้กวัก ดอกซุน ได้เข้ามาปกป้องและแก้ต่างแทนทงแบค เนื่องจากเคยเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวที่เคยเผชิญกับความลำบากในการใช้ชีวิตและชีวิตการทำงานมาก่อน เช่นเดียวกับทงแบค

ฉากที่ 3 : แจยอง เจ้าของร้านต็อก มาทวงเงินที่ชวานมียืมจากสามีของเธอไป เนื่องจากเธอคิดว่าชวานมีหลอกเอาเงินของสามีเธอไป ทงแบคที่เห็นเหตุการณ์โดยบังเอิญจึงเข้ามาช่วย แต่แจยองก็ไม่ยอม อีกทั้งยังได้ดูถูกและว่ากล่าวทงแบคและชวานมีถึงการทำงานในร้านของสุราของพวกเขา

จากฉากดังกล่าวเมื่อนำมาพิจารณาจะทราบว่า ความรุนแรงที่ชวานมีได้รับนั้นคือ ความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม เนื่องจากผู้คนยังคงมีบรรทัดฐานและความคิดที่ว่า ผู้หญิงที่ทำงานในร้านขายสุราเป็นผู้หญิงไม่ดี และ งานขายสุราเป็นงานที่ไม่ดี อีกทั้งให้ค่างานขายสุราต่ำกว่างานอื่น ๆ นำมาซึ่งการเลือกปฏิบัติของชาวบ้านในหมู่บ้านทั้งทางด้านคำพูดและการกระทำ

ฉากที่ 4 : ฮง แจยอง ภรรยาของโน กยูแท โคนชายแปลกหน้าตะโกนว่ากล่าวขณะจอดรถติดไฟแดง เพียงแค่เธอขับรถไม่ถูกใจเขา เมื่อเขาเห็นว่าผู้หญิงเป็นคนขับรถ จึงตะโกนว่า “ผู้หญิงออกมาขับรถได้อย่างไร” อีกทั้งพูดว่า “เป็นผู้หญิงก็ควรจะต้องงานแล้วอยู่บ้านทำอาหารให้สามี” อีกด้วย

จากฉากดังกล่าวเมื่อนำมาพิจารณาจะทราบว่า ฉากนี้นำเสนอให้เห็นถึงแนวคิดชายเป็นใหญ่ที่ฝังรากลึกลงในสังคมของคนเกาหลี แม้ว่าผู้หญิงจะมีเสรีภาพในทุก ๆ ด้านแล้วก็ตาม แต่ก็ยังคงมีคนบางส่วนที่ยังคงมีความคิดแบบเดิมอยู่ อีกทั้งยังแสดงถึงแนวคิดด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวเกาหลี ตามธรรมเนียมของลัทธิขงจื้อที่ว่า หลังจากแต่งงานแล้วฝ่ายหญิงจะต้องย้ายไปอาศัยและเป็นสมาชิกในตระกูลของฝ่ายชายเพื่อดูแลสามี ซึ่งเปรียบผู้หญิงเสมือนสิ่งของหรือสมบัติของผู้ชาย ซึ่งธรรมเนียมเหล่านี้ทำให้ผู้ชายบางกลุ่มยังคงมีมุมมองต่อผู้หญิงอย่างไม่เท่าเทียมอยู่ ดังเช่นในฉากนี้ที่กล่าวว่า “เป็นผู้หญิงก็ควรจะต้องงานแล้วอยู่บ้านทำอาหารให้สามี”

ฉากที่ 5 : เกิดเหตุฆาตกรรมต่อเนื่องขึ้นอีกครั้งในเมืององซาน โดยเหยื่อในครั้งนี้คือ พี่สาวคนสนิทของทงแบค ซึ่งตอนที่เกิดเหตุทงแบคอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วย เธอจึงกลายเป็นพยานเพียงคนเดียวที่เคยเจอกับ ‘นักฆ่าตัวตลก’ ทำให้กลุ่มตำรวจคาดการณ่ว่าทงแบคอาจจะเป็นเหยื่อรายต่อไปของนักฆ่าตัวตลก เพราะทงแบคเป็นเจ้าของร้านขายสุรา ตำรวจต่างคิดว่าทงแบคทำอาชีพคล้ายคลึงกับเหยื่อของนักฆ่าตัวตลกที่เป็นหญิงขายบริการ แต่ทงแบคก็ทำได้แค่บอกกับตำรวจว่า “ฉันไม่ใช่ผู้หญิงแบบนั้น ฉันแค่ทำมาหากินเพื่อเลี้ยงดูลูกชาย ฉันก็เป็นแค่แม่ที่ต้องเลี้ยงลูก”

จากฉากดังกล่าวเมื่อนำมาพิจารณาจะพบว่า เหตุฆาตกรรมที่เกิดกับผู้หญิงครั้งนี้เป็นความรุนแรงทางตรงที่ผู้หญิงประสบจากผู้ชายโดยตรง และการที่ตำรวจคาดการณ่ว่าทงแบคอาจจะเป็นเหยื่อคนต่อไป เพราะคิดว่าทงแบคทำอาชีพคล้ายคลึงกับเหยื่อของนักฆ่าตัวตลกที่เป็นหญิงขายบริการนั้น เป็นความรุนแรงเชิงวัฒนธรรมที่มีการกดขี่และให้ผู้หญิงเป็นเพียงวัตถุทางเพศเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ชาย อีกทั้งเหตุการณ์ฆาตกรรมต่อเนื่องที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงในเมืององซานยังสอดคล้องกับ ทฤษฎีของเมอร์ตัน ที่กล่าวไว้ว่า ความเท่าเทียมกันทางเพศและการให้ค่าแก่เพศมีผลต่ออัตราการเกิดความรุนแรงทางเพศในสังคม แต่นอกจากทฤษฎีและแนวคิดทางด้านความรุนแรงเหล่านี้แล้ว กล่าวได้ว่าสาเหตุหลักของความรุนแรง คือ แนวคิดชายเป็นใหญ่ที่ยังคงหลงเหลืออยู่ในความคิดของผู้ชายเกาหลี

ฉากที่ 6 : ต่อกซุนโกรธยงซิก เมื่อรู้ความจริงว่า ยงซิก ลูกชายของตนชอบทงแบค เธอไม่ยอมรับทงแบคเป็นลูกสะใภ้ เพราะทงแบคมีลูกแล้ว ถึงแม้ว่าเธอจะเข้าใจความรู้สึกของการเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวของทงแบค แต่ในฐานะของแม่ของยงซิก เธอไม่สามารถทนดูลูกชายของตนต้องตกที่นั่งลำบาก เธอจึงให้คำขาดกับยงซิกว่า “จะเลือกแม่ หรือ ทงแบค”

จากฉากดังกล่าวเมื่อนำมาพิจารณาจะพบว่า ถึงแม้ว่าแม่ของยงซิกหรือต่อกซุนจะเข้าใจถึงความยากลำบากของแม่เลี้ยงเดี่ยวที่ต้องทำงานหาเลี้ยงชีพ และเข้าใจถึงความคิดของในสังคมที่ยังคงคิดว่าแม่เลี้ยงเดี่ยวเป็นสถานะที่แตกต่างจากคนทั่วไป แต่เธอก็ไม่ยอมรับทงแบคในฐานะลูกสะใภ้ ด้วยเหตุผลเช่นเดียวกับคนอื่น ๆ ในชุมชนนั้นคือ ทงแบคเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวที่มีชื่อเสียงไม่ตีติดตัวมาโดยตลอด รวมถึงเรื่องที่ทงแบคเป็นเด็กกำพร้าอีกด้วย ซึ่งสื่อให้เห็นถึงความคิดเก่า ๆ ที่ยังไม่สามารถลบล้างไปได้ แม้ว่าความคิดของคนในสังคมจะพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปแล้วก็ตาม แต่ก็ยังคงให้คุณค่ากับแม่เลี้ยงเดี่ยวและผู้หญิงที่ขายสุราอย่างไม่เท่าเทียมเช่นเดิม ส่งผลให้เกิดการเลือกปฏิบัติกับทงแบคอยู่เช่นเคย

ฉากที่ 7 : แม่ของทงแบคกลับมาหาเธออีกครั้งในรอบ 27 ปี ในสภาพของผู้ป่วยสมองเสื่อม แม้จะเป็นเพียงข้ออ้างที่กลับมาหาลูกสาวเพื่อต้องการทำบางอย่างให้เธอเป็นครั้งสุดท้าย แต่ทงแบคกลับไม่รู้สึกรู้สึใจ อีกทั้งยังรู้สึกโกรธที่แม่ทิ้งเธอไปอีกด้วย ทงแบคจึงเล่าถึงความลำบากที่เธอต้องพบเจอหลังจากที่แม่ทิ้งเธอไป “หนูถูกแกล้งที่โรงเรียน เพราะเป็นเด็กกำพร้า ตอนนี้นูโตเป็นผู้ใหญ่แล้วแต่ทุกคนก็ยังเกลียดหนู เพราะหนูไม่มีพ่อแม่” อีกทั้งเธอก็ได้พูดอีกว่า หลังจากที่ได้เป็นแม่คนแล้ว ยิ่งทำให้ไม่สามารถยกโทษให้แม่ได้จริง ๆ เนื่องจากถ้าเป็นเธอ เธอไม่มีทางที่จะทอดทิ้งลูกของตนไปแน่นอน

จากฉากดังกล่าวเมื่อนำมาพิจารณาจะพบว่า คนเกาหลีมีความคิดเกี่ยวกับชีวิตที่ว่า การเกิดมาพร้อมความลำบาก ยากจน ไม่มีบุพการีหรือการประสบกับสิ่งที่ไม่ดีในชีวิตเป็นโชคชะตาที่ต้องยอมรับให้ได้ และแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ของการมีบทบาททางสังคมที่ทับซ้อนกันของผู้หญิงทำงานในประเทศเกาหลี ในอดีตแม่ของทงแบคเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวที่ต้องทำงานหนักเพื่อเลี้ยงดูทงแบค ขาดเวลา เงินและที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัยและเหมาะสมกับทงแบค ทำให้เธอตัดสินใจทิ้งทงแบคไว้ที่สถานรับเลี้ยงเด็ก ทำให้แม่ของทงแบคและทงแบคต้องเผชิญกับความยากลำบากและผลกระทบทั้งทางกายและใจมาโดยตลอด

ฉากที่ 8 : ทงแบคไม่สามารถปฏิเสธเงินที่จรรยาอลให้ได้ เนื่องจากในตอนนั้นเธอมีปัญหาทางการเงินรุมเร้าเข้ามาอย่างมาก เธอจำเป็นต้องใช้เงินนี้เลี้ยงดูลูกต่อไป เธอบอกกับจรรยาอลว่า “คนเป็นแม่เห็นศักดิ์ศรีสำคัญกว่าลูกไม่ได้ ฉันต้องเลี้ยงลูก”

จากฉากดังกล่าวเมื่อนำมาพิจารณาจะพบว่า ทงแบคต้องรับเงินของจรรยาอล เพราะปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นจากความยากลำบากในการใช้ชีวิตท่ามกลางผู้คนในสังคมที่ปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรมกับเธอ ส่งผลให้เกิดปัญหาและเหตุการณ์อันตรายที่ทำให้ทงแบคใช้ชีวิตได้อย่างยากลำบาก เช่น ทงแบคต้องปิดร้านชั่วคราวเพื่อหนีฆาตกรต่อเนื่องที่อาจจะมาทำร้ายครอบครัวของเธอ และการโดนยกเลิกสัญญาการเช่าตึกอย่างกะทันหัน เนื่องจากภรรยาของโน กยูแท เจ้าของตึกนั้น คิดว่าทงแบคเป็นสาเหตุที่ทำให้สามีนอกใจตนเอง ซึ่งกล่าวได้ว่าเหตุการณ์ทั้งหมดที่กล่าวมานี้เกิดจากแนวคิดชายเป็นใหญ่ที่ทำให้ผู้หญิงมีความเสี่ยงที่จะเผชิญกับความอันตรายหรือปัญหาในด้านต่าง ๆ ได้ง่าย รวมถึงการกดขี่และมีอคติต่อผู้หญิงด้วยกันเช่นกัน

ฉากที่ 9 : จรรยาอลบอกกับทงแบคว่าที่ลูกของเธอต้องมาลำบาก เป็นเพราะทงแบคเลือกที่จะจะเลิกกับจรรยาอลไป พร้อมกับพูดว่า “ถ้าวันนั้นเธอไม่ทิ้งฉันไป ฉันก็คงไม่ได้ฉายาโง่ ๆ นั้น ลูกชายฉันก็ไม่ต้องใช้ชีวิตน่าสงสารแบบนี้ และเรื่องบ้า ๆ ทั้งหมดนี้ก็คงไม่เกิดขึ้น” ทงแบคจึงตอบกลับไปว่า “นายทำตัว

เหมือนอยากเลิกกับฉันตลอดเวลา” ซึ่งนั่นคือสิ่งที่ทงแบครู้สึกตอนที่คบกับจรรยาอล เพราะจรรยาอลไม่เคยบอกความจริงเรื่องที่เขาคบกับทงแบคกับใครเลยนอกจากครอบครัวของเขา แม่ของจรรยาอลก็ไม่ชอบทงแบค เพราะว่าเธอไม่มีพ่อแม่ อีกทั้งจรรยาอลมีท่าทีเบื่อหน่ายทงแบค ไม่ให้ความสำคัญกับเธอ และบอกว่าไม่อยากมีลูกอีกด้วย ทงแบคจึงตัดสินใจไม่บอกเรื่องที่เขาตั้งครรภ์กับจรรยาอลและเลี้ยงดูลูกด้วยตัวคนเดียว ซึ่งในฉากนี้ทงแบคได้บอกจรรยาอลอีกว่า “พิณูเป็นลูกของฉัน อย่าพยายามเข้ามาในชีวิตเขา”

จากฉากดังกล่าวเมื่อนำมาพิจารณาจะพบว่า การกระทำของทงแบคที่ตัดสินใจเลี้ยงลูกคนเดียวโดยไม่พึ่งพาจรรยาอลนั้น สอดคล้องกับแนวคิดสตรีนิยมสายวัฒนธรรมที่สนับสนุนให้ผู้หญิงพึ่งพาและปกครองตนเอง และสิ่งที่จรรยาอลปฏิบัติกับทงแบคนั้น เป็นการไม่ให้เกียรติและเป็นการกระทำที่สื่อถึงความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดด้านเพศภาวะชายเป็นใหญ่ของเกาหลีอย่างเด่นชัด ส่งผลให้ทงแบคถูกกดขี่และถูกว่ากล่าวทั้ง ๆ ที่ไม่ใช่ความผิดของเธอแม้แต่น้อย

ฉากที่ 10 : ยงซิกโดนพี่ชายทั้งสองคนว่ากล่าว หลังจากที่ทั้งสองรู้ว่าคนที่เขาชอบและพยายามจีบมาตลอด คือทงแบคที่เปิดร้านขายสุรา พร้อมกับพูดว่า “คิดถึงแม่บ้างสิ แกเนรคุณทำให้แม่ผิดหวังแบบนี้ได้อย่างไร ผู้หญิงก็มีตั้งมากมาย” อีกทั้งพี่ชายของยงซิกต่างคิดว่าทงแบคมาตามต้อยซิก แต่ยงซิกก็ได้แก้ต่างให้กับทงแบคและยืนยันว่าจะจีบเธอต่อไป

จากฉากดังกล่าวเมื่อนำมาพิจารณาจะพบว่า ความคิดของพี่ชายยงซิกที่มีต่อทงแบคนั้น เป็นผลจากแนวคิดชายเป็นใหญ่ในประเทศเกาหลีที่ทำให้ผู้ชายคิดว่า ตนเองสามารถให้คุณค่าหรือจำกัดความผู้หญิงได้อย่างอิสระ ทำให้ผู้ชายกล้าที่จะพูดวิจารณ์หรือตัดสินผู้หญิงไปในทางที่ไม่ดีและมีความคิดว่าผู้หญิงที่ทำงานในร้านขายสุรานั้นเป็นผู้หญิงไม่ดี ซึ่งการกระทำและคำพูดเช่นนั้น ถือเป็นการใช้ความรุนแรงผ่านทางความคิดและคำพูดที่อาจส่งผลกระทบต่อจิตใจของผู้หญิงก็เป็นได้

ฉากที่ 11 : ต็อกซุนนึกย้อนถึงความยากลำบากที่ตนเองได้เจอมาในสมัยวัยรุ่น หลังจากที่สามีของเธอเสียชีวิต เธอถูกหมอมือทำนายว่า เธอคือสาเหตุที่ทำให้สามีเสียชีวิต เธอจึงตัดสินใจออกมาใช้ชีวิตและเลี้ยงลูกด้วยตัวคนเดียว ซึ่งในตอนที่เราเปิดร้านอาหารพร้อมกับขายสุราไปด้วยนั้น เธอโดนนินทาและโดนเกลียดชังจากคนรอบข้าง แต่เธอก็ยืนยันที่จะทำอาชีพนี้ต่อไปและตัดสินใจที่จะเลี้ยงลูกของเธอให้ดีที่สุดเท่าที่ผู้หญิงคนหนึ่งจะทำได้

จากฉากดังกล่าวเมื่อนำมาพิจารณาจะพบว่า การที่ต็อกซุนถูกหมอมือทำนายว่า เธอคือสาเหตุที่ทำให้สามีเสียชีวิตนั้น ถือเป็น การก่อความรุนแรงทางวัฒนธรรมต่อผู้หญิง เนื่องจากประเทศเกาหลีมี

วัฒนธรรมชายเป็นใหญ่เป็นบรรทัดฐานให้ผู้คนในสังคม ทำให้เกิดคำทำนายที่ไม่ยุติธรรมต่อผู้หญิง อีกทั้ง การที่ด็อกซุน ตัดสินใจออกมาใช้ชีวิตและเลี้ยงลูกด้วยตัวคนเดียว ต้องเผชิญกับความลำบากและการโดน โดนเกลียดชังจากคนรอบข้างนั้น สอดคล้องกับแนวคิดสตรีนิยมสายสุดขั้ว ที่ให้ความสำคัญกับปัญหาการ กดขี่ของผู้หญิงและต่อสู้เพื่อให้สังคมยอมรับว่าการเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวเป็นเรื่องปกติของสังคมปัจจุบัน รวมไปถึงสอดคล้องกับแนวคิดสตรีนิยมสายวัฒนธรรมที่สนับสนุนให้ผู้หญิงพึ่งพาและปกครองตนเองอีกด้วย

ฉากที่ 12 : ทงแบคตัดสินใจล้มเลิกความสัมพันธ์ทั้งหมดของเขากับยงซิก เนื่องจากพิลกูลูกของเขาเริ่มรู้สึกว่าเขาเป็นภาระของแม่ เขามาขัดขวางความสุขของแม่ และด้วยความเป็นเด็กจึงรู้สึกน้อยใจ ที่แม่จะแต่งงานอีกครั้ง ทงแบคไม่ยอมทำร้ายจิตใจพิลกู เธอจึงเลือกที่จะละทิ้งความสุขของตนเองและ เลือกที่จะทำหน้าที่แม่ให้ดีที่สุดก่อน ซึ่งยงซิกเข้าใจและเลือกที่จะรอวันที่ทงแบคและพิลกูเปิดรับเขาอีกครั้ง

จากฉากดังกล่าวเมื่อนำมาพิจารณาจะพบว่า แนวคิดด้านเพศภาวะที่กำหนดบทบาทความเป็น หญิงขึ้นมา ทำให้ทงแบคถูกควบคุมชีวิตของเขาผ่านวิธีการคิดทางสังคมเรื่อง “ความเป็นแม่” บทบาท ความเป็นแม่ทำให้ผู้หญิงมีข้อจำกัดในการใช้ชีวิตมากขึ้น ทั้งด้านการใช้ชีวิตและภาพลักษณ์ที่ควรเป็น ข้อจำกัดเหล่านี้เข้ามามีอิทธิพลต่อความคิดของทงแบคทำให้เธอตัดสินใจล้มเลิกความสัมพันธ์กับยงซิก

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

ในบทความวิจัยเรื่อง ค่านิยมและความคิดต่อผู้หญิงที่ปรากฏในละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง When the Camellia Blooms ผู้ศึกษาพบว่า ในบริบทสังคมประเทศเกาหลียังคงหลงเหลือความเชื่อและความคิดของชาวเกาหลีที่กตขี้และลดทอนสิทธิเสรีภาพของผู้หญิงอยู่ แม้ว่าบริบทสังคมและกฎหมายที่ไม่ยุติธรรมจะมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปแล้วก็ตาม แต่ก็ยังคงเกิดการเลือกปฏิบัติ การเหยียดเพศ และการกระทำรุนแรงต่อผู้หญิงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีสาเหตุมาจากพื้นฐานของสังคมเกาหลีที่มาจากแนวคิดของลัทธิขงจื้อที่วางสถานภาพของผู้หญิงอยู่ต่ำกว่าผู้ชายในทุกด้าน โดยมีหลายแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและสามารถอธิบายถึงและความคิดค่านิยมของคนเกาหลีได้ ดังนี้

แนวคิดชายเป็นใหญ่จากธรรมเนียมลัทธิขงจื้อและแนวคิดด้านเพศภาวะมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของผู้หญิงในประเทศเกาหลี สร้างค่านิยมที่ลดทอนสิทธิเสรีภาพของผู้หญิงจนเกิดเป็นกรอบความคิดที่ว่าผู้หญิงด้อยกว่าผู้ชาย ผู้หญิงอ่อนแอและผู้หญิงไร้ความสามารถ กรอบความคิดเกี่ยวกับการทำงานของผู้หญิง เช่น ผู้หญิงทำงานในร้านขายสุราเป็นผู้หญิงไม่ดี อีกทั้งมีกรอบความคิดที่ว่าหน้าที่ผู้หญิงหย่าร้างกับสามีหรือการเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวนั้นเป็นสิ่งผิดแปลกของสังคม กรอบความคิดเหล่านี้ส่งผลให้คนในสังคมเลือกปฏิบัติ กตขี้และกระทำ ความรุนแรงต่อผู้หญิง ซึ่งกล่าวได้ว่ายังคงเหลืออยู่และยังคงส่งผลกระทบต่อผู้หญิงอย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงแนวคิดสตรีนิยมหลายแนวคิดที่สามารถอธิบายเหตุผลและการกระทำของตัวละครได้ เช่น การที่ตัวละครหญิงพึ่งพาตนเองตามแนวคิดสตรีนิยมสายวัฒนธรรม การที่ตัวละครหญิงถูกกตขี้โดยระบบทุนนิยมตามแนวคิดสตรีนิยมสายมาร์กซิสต์ การที่ตัวละครชายกตขี้ ควบคุมและกระทำ ความรุนแรงกับตัวละครหญิงตามแนวคิดสตรีสายสุดขั้ว เป็นต้น

ในด้านของความรุนแรงทางกายและความรุนแรงทางใจที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงในโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง When the Camellia Blooms นั้นถือว่าเป็นปัญหาทางสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงทั่วโลกและถือเป็นปัญหารุนแรงที่ยังไม่สามารถแก้ไขให้หมดไปได้ เช่นเดียวกับตัวละครหญิงในละครโทรทัศน์เรื่องนี้ได้รับความรุนแรงมากมายจากผู้คนรอบข้าง ตามหลักทฤษฎีด้านความรุนแรง ดังนี้ ตัวละครหญิงได้รับความรุนแรงทางตรงจากตัวละครชายอย่างชัดเจน เช่น การถูกคุกคามและล่วงละเมิดทางเพศ การถูกทำร้าย

ร่างกายจากคนใกล้ชิดและการถูกฆาตกรรม เป็นต้น ในส่วนของความรุนแรงเชิงโครงสร้างและความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม กล่าวได้ว่า เป็นสิ่งที่ตัวละครหญิงได้รับมากที่สุดและทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น โดยความรุนแรงเชิงโครงสร้างที่ตัวละครหญิงได้รับ ได้แก่ การถูกเอาเปรียบโดยเจ้าของตึกที่เป็นผู้ชาย การถูกจำกัดโอกาสในการทำอาชีพและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ไม่เป็นธรรม และสุดท้ายในส่วนของความรุนแรงเชิงวัฒนธรรมที่ตัวละครหญิงได้รับ ได้แก่ การถูกกดขี่ให้เป็นเพียงวัตถุทางเพศเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ชาย รวมไปถึงความคิดที่ว่าผู้หญิงที่ทำงานในร้านสุราและผู้หญิงที่ผ่านการหย่าร้างมาก่อนหรือเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวเป็นผู้หญิงไม่ดีและแตกต่างจากคนทั่วไป ซึ่งเป็นสิ่งนำไปสู่การเลือกปฏิบัติและการกระทำ ความรุนแรงต่อผู้หญิงเพิ่มมากขึ้น

กล่าวได้ว่า ผู้หญิงได้รับความยากลำบากและความเจ็บปวดทั้งทางกายและทางจิตใจจากแนวคิดและค่านิยมที่ไม่ยุติธรรมในสังคม เนื่องจากแนวคิดและค่านิยมเหล่านั้นเข้ามาจำกัดวิถีชีวิต ความคิดและการกระทำของผู้หญิงให้อยู่ในกรอบความคิดที่คนสังคมตั้งขึ้นมา เมื่อผู้หญิงปฏิบัติตัวผิดแปลกจากค่านิยมที่สังคมตั้งไว้ คนในสังคมจะตัดสินว่าเป็นสิ่งที่ผิดและปฏิบัติตัวต่อผู้หญิงเหล่านั้นแตกต่างจากคนทั่วไป ซึ่งการเลือกปฏิบัติเหล่านี้ไม่เพียงแต่เกิดขึ้นกับตัวผู้หญิงเท่านั้น แต่ยังเกิดขึ้นกับคนใกล้ชิด เช่น บุตร ญาติ และเพื่อนของผู้หญิงเหล่านั้นอีกด้วย โดยในบางกรณีการเลือกปฏิบัติเหล่านี้มีระดับความรุนแรงมากจนทำให้ผู้หญิงต้องเผชิญกับสถานการณ์อันตรายจนถึงชีวิต

บรรณานุกรม

- ดำรงค์ ฐานดี. (2550). “ผู้หญิงในสังคมเกาหลี.” วารสารเสนาธิปไตย สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง ปีที่ 56, ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน. หน้า 122-132.
- เพ็ญประภา ภัทรานุกรม. (2558) “การศึกษาเพื่อส่งเสริมความเท่าเทียม : ทางออกของความรุนแรงทางเพศ” วารสารร่วมพฤษ มหาวิทยาลัยเกริก ปีที่ 33, ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน. หน้า 15-20.
- ณัฐมน เกตุแก้ว. (2561). ผู้หญิงทำงานในสังคมเกาหลี. เข้าถึงเมื่อ 15 ตุลาคม. เข้าถึงได้จาก <https://prachatai.com/journal/2018/05/76704>.
- นพดล อินทร์จันทร์. (2555). “ภาพยนตร์ชุดเกาหลี : กรณีศึกษากระแสคลื่นวัฒนธรรมเกาหลีในสังคมไทย.” วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ 14,1 : 133-134.
- พีรดา ภูมิสวัสดิ์. (2560). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความเสมอภาคระหว่างเพศ. เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ เข้าถึงจาก <https://shorturl.asia/IdEaC>.
- ลักษณะวัต ปาละรัตน์. (2553). **ปรัชญาภาวะสตรี**. เข้าถึงเมื่อ 27 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก [http://old-book.ru.ac.th/e-book/p/PY344\(53\)/PY344-9.pdf](http://old-book.ru.ac.th/e-book/p/PY344(53)/PY344-9.pdf).
- สุชума อรุณจิต. (2562). **ความรุนแรงทางเพศ: บทสะท้อนความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ**. เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก <https://shorturl.asia/PmgA1>.
- อรุณี กาสยานนท์ วสันต์ ปวนปิ่นวงศ์ และชนิดาภา ชลอมวงษ์. (2561) **หน่วยที่ 6 สตรีกับการพัฒนา มนุษย์ในบริบทโลก**. เข้าถึงเมื่อ 7 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก <https://shorturl.asia/JBdhM>.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	ศุภางค์วีรย์ ยินดี
วันเกิด	9 กันยายน พ.ศ.2541
ที่อยู่	239/127 หมู่บ้าน มัณฑนา ถนน เพชรเกษม 81 แขวง หนองแขม เขต หนองแขม กรุงเทพมหานคร 10160
ประวัติการศึกษา	สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายจากโรงเรียนศึกษานารี จังหวัด กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจาก คณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชีย ศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัด นครปฐม

แบบโอนลิขสิทธิ์ภาคนิพนธ์
เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า	นางสาวศุภางค์วีรย์ ยินดี
นักศึกษาชั้นปีที่4	วิชาเอกเอเชียศึกษา ภาษาเกาหลี
ชื่อภาคนิพนธ์	ค่านิยมและความคิดต่อผู้หญิงที่ปรากฏในละครโทรทัศน์ เกาหลีเรื่อง When the Camellia Blooms
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิพัฒน์ สุยะ
ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้	239/127 หมู่บ้าน มัณฑนา ถนน เพชรเกษม 81 แขวง หนองแขม เขต หนองแขม กรุงเทพมหานคร 10160

ลิขสิทธิ์ของภาคนิพนธ์อันเป็นผลจากการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 เป็นของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอดอายุการคุ้มครองสิทธิ์

ลงนามผู้โอน.....

(ศุภางค์วีรย์ ยินดี)

ลงนามผู้รับโอน.....

(.....)